C/2025/3753

2025.9.17.

P9_TA(2024)0327

A korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása (BRRD3)

Az Európai Parlament 2024. április 24-i jogalkotási állásfoglalása a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(C/2025/3753)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2023)0227),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114 cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0135/2023)

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Központi Bank 2023. július 5-i véleményére ([1]),

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2023. július 13-i véleményére ([2]),

— eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0153/2024),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL C 307., 2023.8.31., 19.o.
([2]) HL C 349., 2023.9.29., 161. o.

P9_TC1-COD(2023)0112

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2024. április 24-én került elfogadásra a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (*)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: intézmények) vonatkozó uniós szanálási keretrendszert a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően és a Pénzügyi Stabilitási Tanács nemzetközileg elfogadott „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai" ([3]) című dokumentumában foglaltak alapján hozták létre. Az uniós szanálási keret a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből ([4]) és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből ([5]) áll. Mindkét jogi aktus az Unióban letelepedett intézményekre és az említett irányelv vagy rendelet hatálya alá tartozó bármely más szervezetre (a továbbiakban: szervezetek) vonatkozik. Az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy rendezett módon kezelje az intézmények és szervezetek csődjét, megőrizve az intézmények és szervezetek kritikus funkcióit, miközben elkerüli a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyeket, ugyanakkor védi a betéteseket és az állami forrásokat. Emellett az uniós szanálási keretrendszer a határokon átnyúló válságok összehangolt kezelésére szolgáló harmonizált rendszer létrehozásával, valamint azoknak a problémáknak az elkerülésével, amelyek a verseny torzulását és az egyenlőtlen bánásmód kockázatát hordozzák magukban, elő kívánja mozdítani a bankszektor belső piacának fejlődését.

(2) Több évvel a végrehajtás óta az uniós szanálási keretrendszer a jelenleg alkalmazandó formájában az említett célkitűzések némelyike tekintetében nem éri el a kívánt eredményeket. Míg az intézmények és szervezetek jelentős előrelépést tettek a szanálhatóság felé, és erre a célra jelentős forrásokat különítettek el, különösen a veszteségviselő és feltőkésítési képesség kiépítése, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek feltöltése révén, az uniós szanálási keretrendszert ritkán veszik igénybe. Ehelyett egyes kisebb és közepes méretű intézmények és szervezetek csődjét többnyire nem harmonizált nemzeti intézkedésekkel kezelik. ***Sajnálatos módon az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók, így a*** szanálásfinanszírozási rendszerek helyett még mindig az adófizetők pénzét használják fel. Úgy tűnik, hogy ez a helyzet a nem megfelelő ösztönzőkre vezethető vissza. Ezek a nem megfelelő ösztönzők az uniós szanálási keret és a nemzeti szabályok közötti kölcsönhatásból erednek, mivel a közérdek értékelése során alkalmazható széles mérlegelési jogkör gyakorlása nem mindig tükrözi az uniós szanálási keret alkalmazási módja tekintetében meglévő szándékot. Ugyanakkor – a betétekből finanszírozott intézmények betéteseinek veszteség-

(*) A szöveg változásai az 1. módosítás elfogadásából erednek. Az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌jel mutatja.

([1]) HL C […]., […]., […]. o.

([2]) HL C […]., […]., […]. o.

([3]) Pénzügyi Stabilitási Tanács: A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai (2014. október 15.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

viselési kockázatai miatt – az uniós szanálási keretrendszert kevéssé használták ki annak biztosítására, hogy az említett intézmények, különösen a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek hiányában, a szanálás során külső finanszírozáshoz férhessenek hozzá. Végezetül az a tény, hogy a szanáláson kívüli finanszírozáshoz való hozzáférésre a szanálás esetében alkalmazandóknál kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak, az uniós szanálási keret alkalmazásával szemben más megoldások kerültek előtérbe, amelyek gyakran azt eredményezik, hogy az intézmény, illetve a szervezet saját forrásai vagy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók helyett az adófizetők pénzét veszik igénybe. Ez a helyzet viszont a szétaprózódás kockázatával jár, továbbá az intézmények és szervezetek – különösen a kisebb és közepes méretűek – csődjének kezelése során fennáll az optimálistól elmaradó eredmények kockázata, valamint kockázati tényezőt jelentenek a fel nem használt pénzügyi források alternatív költségei is. Ezért biztosítani kell az uniós szanálási keretrendszer hatékonyabb és következetesebb alkalmazását, valamint azt, hogy ez a rendszer a közérdeket szolgáló minden esetben alkalmazható legyen, többek között a kisebb és közepes méretű intézmények esetében is.

(2a) A 2014/59/EU irányelv felülvizsgálatának célja, hogy jobban védje az adófizetők pénzét, és új rendszerszintű mechanizmusokat hozzon létre egyes, a meglévő szanálási keretrendszer hatálya alá nem tartozó intézmények és szervezetek számára. E keretrendszer célja, hogy a bankcsődökhöz kapcsolódó általános költségek csökkentése révén csökkentse a társadalomra nehezedő gazdasági terheket. Az adófizetők pénzének felhasználását egy felülvizsgált keretrendszer bevezetésével jelentősen csökkenteni kell annak biztosítása érdekében, hogy a szanálásfinanszírozási rendszert gyakrabban és hatékonyabban használják fel.

(3) A szanálás alá vonhatóként nem azonosított leányvállalatok tekintetében az érintett intézmények és szervezetek méretétől és kockázati profiljától, kritikus funkciók meglététől és a csoportszintű szanálási stratégiától függően eltérő intenzitású és összetettségű szanálástervezési munkára van szükség. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék ezeket a tényezőket az ilyen leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések meghatározásakor, és adott esetben egyszerűsített megközelítést alkalmazzanak.

(3a) E módosító irányelv egyik fő célkitűzése egy olyan aktualizált megközelítés bevezetése, amely lehetővé teszi a hatóságok számára egyes bankok vagy bankcsoportok esetleges csődjének hatékony kezelését. E megközelítésnek elő kell mozdítania az átláthatóságot és a kiszámíthatóságot, ugyanakkor minimalizálnia kell a kedvezőtlen gazdasági következményeket. Ez a megközelítés összhangban van a 2014/59/EU irányelvben foglalt átfogó hitelezői feltőkésítési elvvel, ugyanakkor fenntartja a közepes méretű bankok csődje kezelésének gyakorlati megvalósíthatóságát is.

(4) A nemzeti jog alapján felszámolás alatt álló intézmény vagy szervezet végső soron a piacról való kivonulás felé halad, miután megállapítást nyert, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, és a szanálási hatóság arra a következtetésre jutott, hogy szanálás nem szolgálja a közérdeket. Ez azt jelenti, hogy nincs szükség csőd esetén kidolgozandó cselekvési tervre, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóság már visszavonta-e az érintett intézmény vagy szervezet engedélyét. Ugyanez vonatkozik az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházási stratégia keretében történő átruházása után a fennmaradó, szanálás alatt álló intézményrészre is. Ezért helyénvaló pontosítani, hogy ezekben a helyzetekben nincs szükség szanálási tervek elfogadására.

(5) A szanálási hatóságok jelenleg megtilthatnak bizonyos nyereségkifizetéseket abban az esetben, ha az intézmény vagy szervezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) kiegészítéseként nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt. Bizonyos helyzetekben azonban előfordulhat, hogy az intézménynek vagy a szervezetnek a rá vonatkozó előírás szerint nem ugyanazon az alapon kell megfelelnie az MREL-nek, mint a kombinált pufferkövetelménynek. Ez a helyzet bizonytalanságot teremt a szanálási hatóságok nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának, valamint az MREL-hez kapcsolódó maximálisan felosztható összeg kiszámításának feltételeit illetően. Ezért elő kell írni, hogy ezekben az esetekben a szanálási hatóságoknak gyakorolniuk kell azt a hatáskörüket, hogy az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletből ([6]) eredő kombinált pufferkövetelmény becslése alapján megtiltsanak bizonyos nyereségkifizetéseket. Az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a becsült kombinált pufferkövetelményt a szanálási hatóságoknak közölniük kell az intézménnyel vagy szervezettel, amelynek ezt követően e követelményt nyilvánosságra kell hoznia.

([6]) A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).

(6) A korai beavatkozási intézkedések meghozatalának lehetősége azért lett bevezetve, hogy az illetékes hatóságok orvosolhassák az intézmények vagy szervezetek pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, valamint a lehető legnagyobb mértékben csökkenthessék egy esetleges szanálás kockázatát és hatását. A korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának kiváltó okaival kapcsolatos bizonytalanság és a felügyeleti intézkedésekkel való részleges átfedések miatt azonban ritkán alkalmaztak korai beavatkozási intézkedéseket. Az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazási feltételeit ezért egyszerűsíteni és pontosítani kell. A vezető testület felmentésének feltételeivel és időzítésével, valamint az ügyvivő vagyonfelügyelők kinevezésével kapcsolatos bizonytalanságok eloszlatása érdekében ezeket az intézkedéseket kifejezetten korai beavatkozási intézkedésnek kell tekinteni, és mindegyiket ugyanazon kiváltó okok alapján kell meghozni. Ugyanakkor az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy egy adott helyzet kezelésére az arányosság elvével összhangban válasszák ki a megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vehessék a reputációs kockázatokat, illetve a pénzmosáshoz vagy az információs és kommunikációs technológiához kapcsolódó kockázatokat, az illetékes hatóságoknak nemcsak mennyiségi mutatók – például a tőke- vagy likviditási követelmények, a tőkeáttétel szintje, a nemteljesítő hitelek vagy a kitettségek koncentrációja – alapján kell értékelniük a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, hanem minőségi jellegű kiváltó okok alapján is.

(7) A jogbiztonság javítása érdekében meg kell szüntetni a 2014/59/EU irányelvben meghatározott azon korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek átfedésben vannak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([7]) és az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([8]) meghatározott prudenciális keret alapján már meglévő hatáskörökkel. Emellett biztosítani kell, hogy a szanálási hatóságok felkészülhessenek egy intézmény vagy szervezet esetleges szanálására. Az illetékes hatóságnak ezért kellő időben tájékoztatnia kell a szanálási hatóságokat az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlásáról, és a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell előkészítő intézkedések végrehajtásához szükséges hatáskörökkel. Fontos, hogy annak lehetővé tétele érdekében, hogy a szanálási hatóságok a lehető leggyorsabban reagálhassanak egy intézmény vagy szervezet helyzetének romlására, a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazása nem lehet feltétele annak, hogy a szanálási hatóság intézkedéseket hozzon az intézmény vagy szervezet értékesítésére vonatkozóan, vagy információkat kérjen a szanálási terv aktualizálásához és az értékelés elkészítéséhez. Az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlására való következetes, összehangolt, hatékony és időben történő reagálás, valamint az esetleges szanálásra való megfelelő felkészülés érdekében fokozni kell az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti együttműködést és koordinációt. Amint egy intézmény vagy szervezet teljesíti a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak fokozniuk kell az információcserét, beleértve az ideiglenes információkat is, és közösen kell nyomon követniük az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét.

(8) Biztosítani kell az időben történő fellépést és az illetékes hatóság és a szanálási hatóság közötti korai koordinációt, ha egy intézmény vagy szervezet továbbra is működő vállalkozás, de lényeges kockázata van annak, hogy csődbe mehet. Az illetékes hatóságnak ezért a lehető leghamarabb értesítenie kell a szanálási hatóságot az ilyen kockázatról. Az értesítésben ismertetni kell az illetékes hatóság értékelését megalapozó indokokat, valamint át kell tekinteni azokat az alternatív magánszektorbeli intézkedéseket, felügyeleti intézkedéseket vagy korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek az intézmény vagy szervezet csődjének megelőzése érdekében észszerű időkereten belül rendelkezésre állnak. Az ilyen korai értesítés nem sértheti az annak megállapítására irányuló eljárásokat, hogy teljesülnek-e a szanálás feltételei. Az, hogy az illetékes hatóság előzetesen értesíti a szanálási hatóságot annak lényeges kockázatáról, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, nem lehet feltétele annak, hogy az adott intézmény vagy szervezet tényleges fizetésképtelenségét vagy valószínű fizetésképtelenné válását a későbbiekben megállapítsák. Továbbá, ha egy későbbi szakaszban az intézmény vagy szervezet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősül, és észszerű időkereten belül nincs alternatív megoldás a csőd megelőzésére, a szanálási hatóságnak döntenie kell arról, hogy hoz-e szanálási intézkedést. Ilyen esetben az adott intézményre vagy szervezetre alkalmazandó szanálási intézkedésről szóló határozat időben történő meghozatala alapvető fontosságú lehet a szanálási stratégia sikeres végrehajtása szempontjából, különösen azért, mert az intézmény vagy szervezet működésébe történő korai beavatkozás hozzájárulhat a stratégia végrehajtásához szükséges megfelelő szintű veszteségviselő képesség és likviditás biztosításához. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a szanálási hatóság számára, hogy az illetékes hatósággal szoros együttműködésben értékelje, hogy mi minősül észszerű időkeretnek az intézmény vagy szervezet csődjének elkerülését célzó alternatív intézkedések végrehajtására. ***Az értékelés során figyelembe kell venni azt is, hogy meg***

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).

kell őrizni a szanálási hatóság és az érintett szervezet azon képességét, hogy hatékonyan végrehajtsa a szanálási stratégiát, amennyiben erre végül szükség van, de ez nem akadályozhatja meg alternatív intézkedések meghozatalát. Az alternatív intézkedésekre előirányzott időkeretnek különösen olyannak kell lennie, hogy az ne veszélyeztesse a szanálási stratégia esetleges végrehajtásának hatékonyságát. A megfelelő időben elérendő eredmény biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a szanálási hatóság megfelelően felkészülhessen az intézmény vagy szervezet esetleges szanálására, a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak rendszeresen találkoznia kell, és a szanálási hatóságnak az ügy körülményeire tekintettel kell döntenie az ülések gyakoriságáról.

(9) A szanálási keretrendszert potenciálisan minden intézményre vagy szervezetre alkalmazni kell – annak méretétől és üzleti modelljétől függetlenül – amennyiben a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök nem alkalmasak az intézmény vagy szervezet csődjének kezelésére. Az eredmény biztosítása érdekében meg kell határozni, hogy a fizetésképtelen intézményre vagy szervezetre vonatkozóan milyen kritériumok alapján kell elvégezni a közérdek értékelését. ***E tekintetben*** azt kell tisztázni, hogy a sajátos körülményektől függően az intézmény vagy szervezet bizonyos funkciói akkor is kritikusnak tekinthetők-e, ha megszüntetésük ▌regionális szinten érintené a pénzügyi stabilitást vagy a kritikus szolgáltatásokat***, különösen akkor, ha a kritikus funkciók helyettesíthetőségét az érintett földrajzi piac határozza meg***.

(9a) Annak biztosítása érdekében, hogy a hatás regionális szintű értékelése az Unióban következetesen rendelkezésre álló adatokon alapulhasson, a regionális szintet az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) szerinti statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája szerinti 1. vagy 2. szintű területi egységeknek (NUTS 1. vagy 2. szint) megfelelő területi egység alapján kell értékelni.

(10) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, figyelembe kell venni azt a megfontolást, hogy a betétesek védelme jobban biztosított, ha a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit hatékonyabban használják fel, és ezen rendszereket csak minimális veszteség éri. Ezért a közérdek értékelése során úgy kell tekinteni, hogy – amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás a betétbiztosítási rendszer számára költségesebb lenne – a betétesek védelmére irányuló szanálási célkitűzés a szanálással jobban megvalósítható.

(10a) Amennyiben a nemzeti fizetésképtelenségi és szanálási keretrendszerek ugyanolyan hatékonyan érik el a keretrendszer célkitűzéseit, előnyben kell részesíteni azt a lehetőséget, amely minimálisra csökkenti az adófizetőkre és a gazdaságra jelentett kockázatot. Ez a megközelítés prudens és felelős magatartást biztosít, amely összhangban áll mind az adófizetők érdekeinek, mind pedig a szélesebb értelemben vett gazdasági stabilitás védelmének átfogó céljával.

(11) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, lehetőség szerint figyelembe kell venni az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókon (szanálásfinanszírozási rendszerek vagy betétbiztosítási rendszerek) keresztül nyújtott finanszírozás és a tagállamok által az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozás közötti különbséget is. A tagállamok által nyújtott finanszírozás nagyobb erkölcsi kockázattal jár, és kevésbé ösztönzi a piaci fegyelmet. Ezért a rendkívüli állami pénzügyi támogatás minimalizálására irányuló célkitűzés értékelésekor a szanálási hatóságoknak a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszeren keresztüli finanszírozást kell találniuk, ***és csak rendkívüli körülmények esetén kerülhet szóba*** a tagállami költségvetési forrásokból származó azonos összegű finanszírozás.

(11a) Az adófizetők által finanszírozott rendkívüli pénzügyi támogatást – ha egyáltalán – csak kivételes és rendszerszintű jellegű súlyos gazdasági zavar orvoslása érdekében kell nyújtani, mivel ez jelentős terhet ró az államháztartásra, és megzavarja az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon.

(12) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási célok a leghatékonyabb módon valósuljanak meg, a közérdek értékelésének eredménye csak akkor lehet negatív, ha a szanálási célok a fizetésképtelen intézmény vagy szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem csak a szanálással azonos mértékben, hanem még hatékonyabban érhetők el.

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

(12a) A szanálás és a felszámolás közötti döntés során az alacsonyabb összköltségű opciót kell előnyben részesíteni. Az értékelés során figyelembe kell venni a különböző költségeket, többek között a betétbiztosítási rendszerek kifizetéseivel kapcsolatos költségeket, például a vagyonvisszaszerzéshez szükséges időtartamot és a folyamat során kiesett jövedelmet. Azokban az esetekben, amikor a szanálási és felszámolási lehetőségek egyaránt hasonló költségprofilokat mutatnak, előnyben kell részesíteni azt a lehetőséget, amely kevesebb kapcsolódó kockázatot jelent a gazdaságra nézve, beleértve az államháztartást és a gazdaság stabilitására gyakorolt hatást.

(13) Ha egy fizetésképtelen intézmény vagy szervezet nem kerül szanálás alá, úgy a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően fel kell számolni. Az ilyen eljárások tagállamonként jelentősen eltérőek lehetnek. Bár helyénvaló kellő rugalmasságot biztosítani a meglévő nemzeti eljárások alkalmazására, bizonyos szempontokat tisztázni kell annak biztosítása érdekében, hogy az érintett intézmények vagy szervezetek kilépjenek a piacról.

(14) Biztosítani kell, hogy az érintett tagállami közigazgatási vagy igazságügyi hatóság gyorsan megindítsa a nemzeti jog szerinti eljárást, ha egy intézmény vagy szervezet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősül, és nem kerül szanálás alá. Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi az intézménynek vagy szervezetnek a részvényesek döntése alapján történő önkéntes felszámolását, ezt a lehetőséget fenn kell tartani. Biztosítani kell azonban, hogy a részvényesek gyors fellépésének hiányában az illetékes tagállami közigazgatási vagy igazságügyi hatóság intézkedjen.

(15) Azt is elő kell írni, hogy az ilyen eljárások végeredménye a fizetésképtelen intézmény vagy szervezet piacról való kivonulása vagy banki tevékenységeinek megszüntetése kell, hogy legyen. A nemzeti jogtól függően ez a cél különböző módokon érhető el, amelyek magukban foglalhatják az intézmény vagy szervezet részben vagy egészben történő értékesítését, meghatározott eszközök vagy források értékesítését, fokozatos felszámolást vagy a banki tevékenységek – többek között a kifizetések és a betétgyűjtés – megszüntetését annak érdekében, hogy az eszközök fokozatosan értékesítésre kerüljenek, lehetővé téve az érintett hitelezők követeléseinek kielégítését. Az eljárások jobb kiszámíthatósága érdekében azonban ezt az eredményt észszerű időkereten belül kell elérni.

(16) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy egy intézmény vagy szervezet engedélyét kizárólag azon az alapon vonják vissza, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, és nem kerül szanálás alá. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az intézmény vagy szervezet nemzeti joggal összhangban történő felszámolásának célját támogatva visszavonják az intézmény vagy szervezet engedélyét, különösen azokban az esetekben, amikor a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eljárások nem indíthatók meg abban az időpontban, amikor az intézményt vagy szervezetet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősítik, beleértve azokat az eseteket is, amikor az intézmény vagy szervezet a mérlege szerint még nem fizetésképtelen. Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmény vagy szervezet felszámolásának célja elérhető legyen, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az engedély illetékes hatóság általi visszavonása is szerepeljen azon lehetséges feltételek között, amelyek lehetővé teszik a fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló, de szanálás alá nem vont intézményekre vagy szervezetekre alkalmazandó, a nemzeti jogon alapuló eljárások legalább egyikének megindítását.

(17) A 2014/59/EU irányelv, a 806/2014/EU rendelet és a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek mellett – kivételesen – rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő, megelőző elővigyázatossági jellegű intézkedések tehetők. Az Unión belüli betétbiztosítási rendszerek eltérő jellegéből eredő versenytorzulás minimalizálása érdekében kivételesen lehetővé kell tenni, hogy a betétbiztosítási rendszerek – a 2014/49/EU irányelvnek megfelelően – megelőző intézkedésként rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő beavatkozásokat hajtsanak végre, amennyiben a kedvezményezett intézmény vagy szervezet esetében a fizetésképtelenség vagy valószínűleg fizetésképtelenné válás egyik feltétele sem teljesül. Az óvintézkedéseket kellő időben kell meghozni. Az Európai Központi Bank (EKB) jelenleg azt a megfontolást, hogy egy intézmény vagy szervezet az elővigyázatossági feltőkésítés szempontjából fizetőképes, 12 hónapon át tartó olyan előretekintő értékelés alapján állapítja meg,

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

amelyben azt vizsgálja, hogy az intézmény vagy szervezet képes-e megfelelni az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([11]) vagy az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([12]) meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, illetve a 2013/36/EU irányelvben vagy az (EU) 2019/2034 irányelvben meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelménynek. Ennek gyakorlatát a 2014/59/EU irányelvben meg kell határozni. Ezen túlmenően az értékvesztett eszközök – többek között a vagyonkezelői eszközök vagy az eszközgarancia-rendszerek – tehermentesítésére irányuló intézkedések eredményesnek és hatékonynak bizonyulhatnak az intézmények és szervezetek esetleges pénzügyi nehézségeit kiváltó okok kezelésében és a csőd megelőzésében, ezért megfelelő óvintézkedéseknek minősülhetnek. Ezért meg kell határozni, hogy ilyen óvintézkedések értékvesztett eszközökre vonatkozó intézkedések formájában is tehetők.

(18) A piaci fegyelem megőrzése, a közpénzek védelme és a verseny torzulásának elkerülése érdekében az óvintézkedések továbbra is kivételt képeznek, és csak a piac súlyos zavarainak kezelésére vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésére alkalmazhatók***, különösen rendszerszintű válság esetén***. Ezenkívül az óvintézkedések nem alkalmazhatók a felmerült vagy valószínű veszteségek kezelésére. A felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek azonosításának legmegbízhatóbb eszköze az EKB, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([13]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az illetékes nemzeti hatóságok által végzett eszközminőség-vizsgálat. Az illetékes hatóságoknak e felülvizsgálat alkalmazásával kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségeket, amennyiben a felülvizsgálat észszerű időkereten belül elvégezhető. Amennyiben ez nem lehetséges, az illetékes hatóságoknak a fennálló körülmények között megvalósítható legmegbízhatóbb módon kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket, adott esetben helyszíni ellenőrzések alapján.

(19) Az elővigyázatossági feltőkésítés célja azon életképes intézmények és szervezetek támogatása, amelyekről megállapították, hogy a közeljövőben valószínűleg átmeneti nehézségekkel szembesülnek, és ezáltal helyzetük további romlásának megakadályozása. Annak érdekében, hogy ne részesülhessenek állami támogatásban olyan vállalkozások, amelyek a támogatás nyújtásakor már nem nyereségesek, a szavatolótőke-instrumentumok vagy más tőkeinstrumentumok megszerzésével vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában tett óvintézkedések nem haladhatják meg azt a mértéket, amely a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat szerinti kedvezőtlen forgatókönyvben azonosított tőkehiány fedezéséhez szükséges. A közfinanszírozást végső soron meg kell szüntetni, ezért az említett óvintézkedéseknek időben korlátozottnak kell lenniük, és egyértelmű ütemtervet kell tartalmazniuk a kivezetésükre vonatkozóan (**„*a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia*”**). A lejárat nélküli instrumentumokat, beleértve az elsődleges alapvető tőkét is, csak kivételes körülmények között és bizonyos mennyiségi korlátok mellett szabad alkalmazni, mivel jellegüknél fogva nem felelnek meg az átmeneti intézkedés feltételeinek.

(20) Óvintézkedések útján csak akkora összegű finanszírozást szabad nyújtani, amelyre az intézménynek vagy szervezetnek annak érdekében van szüksége, hogy a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat során meghatározott kedvezőtlen forgatókönyv-esemény bekövetkeztekor meg tudja őrizni a fizetőképességét. Értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések esetében a finanszírozásban részesülő intézmény vagy szervezet számára lehetővé kell tenni, hogy az adott összeget az átruházott eszközök veszteségeinek fedezésére vagy tőkeinstrumentumok megszerzésével kombinálva használja fel, feltéve, hogy nem lépi túl az azonosított hiány teljes összegét. Biztosítani kell továbbá, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések megfeleljenek az állami támogatásokra vonatkozó hatályos szabályoknak és a bevált gyakorlatoknak, helyreállítsák az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét, továbbá alkalmazásukkal az állami támogatás a szükséges minimumra

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

korlátozódjon, és elkerülhető legyen a verseny torzulása. Ezen okok miatt az érintett hatóságoknak az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában hozott óvintézkedések esetében figyelembe kell venniük a konkrét iránymutatást, beleértve az eszközkezelő társaságokra vonatkozó tervezetet ([14]) és a nemteljesítő hitelek kezeléséről szóló közleményt ([15]). Az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedéseknek elsődlegesen mindig átmeneti jellegűnek kell lenniük. Az érintett intézmény vagy szervezet értékvesztett eszközeivel kapcsolatban egy meghatározott időszakra nyújtott állami garanciák várhatóan jobban biztosítják az átmenetiségi feltételnek való megfelelést, mint az ilyen eszközök államilag támogatott szervezetre történő átruházása. ***Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatásban részesülő intézmények megfeleljenek a támogatási intézkedés feltételeinek, az illetékes hatóságoknak korrekciós tervet kell kérniük a kötelezettségvállalásaikat nem teljesítő hitelintézetektől. Amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy a korrekciós tervben szereplő intézkedések nem alkalmasak az intézmény hosszú távú életképességének elérésére, vagy ha az intézmény nem tett eleget a korrekciós tervnek, az érintett hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkével összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.***

(21) A prudenciális követelmények lényeges megsértésének lefedése érdekében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy a holdingtársaságok fizetésképtelenek-e vagy valószínűleg fizetésképtelenné válnak-e. Az említett követelmények holdingtársaság általi megsértését akkor kell lényegesnek tekinteni, ha a jogsértés a típusát és a mértékét tekintve olyan szintű, hogy – ha egy hitelintézet követte volna el – indokolt lenne, hogy az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt.

(22) A tagállamok a nemzeti joguk alapján felfüggeszthetik a kifizetéseket vagy a teljesítési kötelezettségeket, és ez kiterjedhet a biztosítható betétekre is. Amennyiben a kifizetések vagy a teljesítési kötelezettségek felfüggesztése nem függ össze közvetlenül a hitelintézet pénzügyi körülményeivel, előfordulhat, hogy a betétek befagyásának a 2014/49/EU irányelv szerinti esete nem áll fenn. Következésképpen előfordulhat, hogy a betétesek hosszabb ideig nem férnek hozzá a betéteikhez. A betétesek bankszektorba vetett bizalmának megőrzése, valamint a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek a betéteikből hozzáférhessenek ahhoz a megfelelő napi összeghez, amelyből fedezni tudják különösen a megélhetési költségeiket, amennyiben a betéteikhez azért nem férnek hozzá, mert a kifizetések felfüggesztésére a betétesek kártalanításán kívüli okból kerül sor. Ilyen eljárást csak kivételes esetben szabad alkalmazni, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek hozzáférhessenek a megfelelő napi összegekhez.

(23) A jogbiztonság növelése érdekében, valamint tekintettel a jövőbeli bizonytalan eseményekből – többek között a szanálás időpontjában folyamatban lévő jogviták kimeneteléből – eredő kötelezettségek potenciális jelentőségére, meg kell határozni, hogy az említett kötelezettségeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében milyen módon kell kezelni. E tekintetben a számviteli szabályokban, és különösen az 1126/2008/EK bizottsági rendelettel ([16]) elfogadott IAS 37 nemzetközi számviteli standardban megállapított számviteli szabályokat kell irányadónak tekinteni. Ennek alapján a szanálási hatóságoknak különbséget kell tenniük a céltartalékok és a függő kötelezettségek között. A céltartalékok a pénzeszközök valószínű kiáramlásához kapcsolódó, megbízhatóan megbecsülhető kötelezettségek. A függő kötelezettségek nincsenek megjelenítve számviteli kötelezettségként, mivel olyan kötelemhez kapcsolódnak, amely a becslés időpontjában nem tekinthető valószínűnek, vagy nem becsülhető meg megbízhatóan.

(24) A céltartalékok számviteli kötelezettségek, ezért elő kell írni, hogy azokat az egyéb kötelezettségekkel azonos módon kell kezelni. A céltartalékoknak hitelezői feltőkésítésbe bevonhatónak kell lenniük, kivéve, ha megfelelnek a hitelezői feltőkésítés hatálya alóli kizárásra vonatkozó konkrét kritériumok valamelyikének. Tekintettel arra, hogy ezek a céltartalékok a szanálás során relevánsak lehetnek, valamint a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásának bizonyossága érdekében elő kell írni, hogy a céltartalékok a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részét képezik, és hogy ennek következtében a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazandó rájuk. Azt is biztosítani kell, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazását követően ezeket a kötelezettségeket és a velük kapcsolatban felmerülő egyéb kötelezettségeket vagy követeléseket semmilyen más tekintetben se lehessen figyelembe venni. Ez különösen fontos a szanálás alatt álló intézménnyel szembeni bírósági követelésekből eredő kötelezettségek esetében.

([14]) COM(2018)0133.
([15]) COM(2020)0822.
([16]) A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

(25) A számviteli elvek szerint a függő kötelezettségek nem jeleníthetők meg kötelezettségként, ezért a hitelezői feltőkésítés tekintetében nem vehetők figyelembe. Biztosítani kell azonban, hogy egy, a szanálás időpontjában valószínűtlen vagy megbízhatóan meg nem becsülhető eseményből esetlegesen eredő függő kötelezettség ne rontsa a szanálási stratégia és különösen a hitelezői feltőkésítés hatékonyságát. E cél elérése érdekében az értékelőnek a szanálás céljából végzett értékelés részeként értékelnie kell a szanálás alatt álló intézmény mérlegében szereplő függő kötelezettségeket, és a legjobb tudása szerint számszerűsítenie kell e kötelezettségek potenciális értékét. Annak érdekében, hogy a szanálási eljárást követően az intézmény vagy szervezet megfelelő ideig fenn tudja tartani a piaci bizalmat, az értékelőnek figyelembe kell vennie ezt a potenciális értéket azon összeg meghatározásakor, amellyel a szanálás alatt álló intézmény tőkemegfelelési mutatóinak helyreállítása érdekében a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani. A szanálási hatóságnak különösen olyan mértékben kell alkalmaznia a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átalakítását, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése kellő mértékű legyen azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyeket egy valószínűtlen esemény miatt esetlegesen felmerülő kötelezettség okozhat. A leírandó vagy átalakítandó összeg értékelésekor a szanálási hatóságnak számos tényező alapján gondosan mérlegelnie kell a potenciális veszteségnek a szanálás alatt álló intézményre gyakorolt hatását, beleértve az esemény bekövetkezésének valószínűségét, a bekövetkezésének időkeretét és a függő kötelezettség összegét.

(26) Bizonyos körülmények között, miután a szanálásfinanszírozási rendszer az intézmény vagy szervezet szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának legfeljebb 5 %-át kitevő hozzájárulást nyújtott, a szanálási hatóságok a szanálási intézkedést kiegészítő finanszírozási források bevonásával tovább támogathatják. Pontosabban meg kell határozni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszer milyen körülmények között nyújthat további támogatást abban az esetben, ha már teljes egészében leírták vagy átalakították az összes olyan kötelezettséget, amely a kielégítési sorrendben hátrébb sorolt, mint a hitelezői feltőkésítésből kötelezően vagy a mérlegelési jogkör alkalmazásával ki nem zárt betétek.

(27) Az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([17]), az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([18]) és az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([19]) átültette az uniós jogba a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015. november 9-én közzétett, „Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet" (A teljes veszteségviselő képesség keretelvei és feltételei) (TLAC) című nemzetközileg elfogadott dokumentumot, amely az uniós jogban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) említett globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozik (a továbbiakban: TLAC-standard). Az (EU) 2019/877 rendelet és az (EU) 2019/879 irányelv szintén módosította a 2014/59/EU irányelvben és a 806/2014/EU rendeletben meghatározott MREL-t. A 2014/59/EU irányelv MREL-re vonatkozó rendelkezéseit és a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó TLAC-standard végrehajtását össze kell hangolni egyes olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek felhasználhatók az MREL azon részének teljesítésére, amelyet szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni. Különösen a bizonyos kizárt kötelezettségekkel egyenrangú kötelezettségeket kell figyelembe venni a szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkéjében és alárendelt leírható instrumentumaiban, amennyiben ezen kizárt kötelezettségek összege a szanálás alá vonható szervezet mérlegében nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének 5 %-át, és ez a beszámítás nem jár együtt „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul" elvvel kapcsolatos kockázattal.

(28) Az MREL meghatározására vonatkozó szabályok főként az MREL megfelelő szintjének meghatározására összpontosítanak, feltételezve, hogy a hitelezői feltőkésítés az előnyben részesített szanálási stratégia. A 2014/59/EU irányelv azonban lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy más szanálási eszközöket is alkalmazzanak, nevezetesen a szanálás alatt álló intézmény tevékenységének magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre történő átruházásán alapuló megoldásokat. Ezért meg kell határozni, hogy amennyiben a szanálási terv a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált alkalmazását*** ▌ irányozza elő, a szanálási hatóságoknak az érintett szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó MREL szintjét az említett szanálási eszközök sajátosságai, valamint az ezen eszközökkel járó különböző veszteségviselő és feltőkésítési igények alapján kell megállapítania.

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

(29) A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje a szanálás során várható veszteségek összegének és annak a feltőkésítési összegnek az együttese, amely lehetővé teszi, hogy a szanálás alá vonható szervezet továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és az adott időszakban folytassa tevékenységét. Néhány előnyben részesített szanálási stratégia az eszközök, jogok és kötelezettségek, különösen a vagyonértékesítési eszköz átvevőre történő átruházása. Ezekben az esetekben előfordulhat, hogy a feltőkésítési összetevő által elérni kívánt célok nem ugyanolyan mértékben esnek latba, mivel a szanálási hatóságnak nem kell biztosítania, hogy a szanálás alá vonható szervezet a szanálási intézkedést követően ismét megfeleljen a szavatolótőke-követelményeknek. Mindazonáltal ezekben az esetekben a veszteségek várhatóan meghaladják a szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó szavatolótőke-követelményt. Ezért helyénvaló előírni, hogy az említett szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje továbbra is magában foglaljon egy, a szanálási stratégiával arányos módon kiigazított feltőkésítési összeget.

(30) Amennyiben a szanálási stratégia a ***kizárólag*** hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközök alkalmazását irányozza elő, az érintett szervezet feltőkésítési szükségletei a szanálást követően általában kisebbek, mint a bank nyílt hitelezői feltőkésítése esetében. Az MREL ilyen esetben történő kalibrálásakor – a feltőkésítési követelmény becslése során – figyelembe kell venni ezt a szempontot. Ezért, az azon szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintjének kiigazításakor, amely szervezetek szanálási terve a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált*** alkalmazását irányozza elő, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen eszközök jellemzőit, beleértve a magánvásárlóra vagy az áthidaló intézményre történő átruházás várható terjedelmét, az átruházandó instrumentumok típusait, ezen instrumentumok várható értékét és értékesíthetőségét, valamint az előnyben részesített szanálási stratégia kialakítását, beleértve az eszközelkülönítési eszköz kiegészítő alkalmazását is. Mivel a szanálási hatóságnak eseti alapon kell döntenie a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő esetleges felhasználásáról, és mivel ez a döntés bizonyossággal nem feltételezhető előre, a szanálási hatóságoknak az MREL szintjének meghatározásakor nem szabad figyelembe venniük a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való potenciális hozzájárulását.

(32) A szanálási keretrendszer és a piaci visszaélésre vonatkozó keret között kölcsönhatások adódhatnak. A szanálás előkészítése során hozott intézkedésekre különösen érvényes az, hogy az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) értelmében bennfentes információnak minősülhetnek, és korai nyilvánosságra hozataluk veszélyeztetheti a szanálási folyamatot. A szanálás alatt álló intézmények oly módon kezelhetik ezt a problémát, hogy kérik a bennfentes információk közzétételének az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése szerinti késleltetését. Előfordulhat azonban, hogy a szanálásra való felkészüléskor nem mindig állnak fenn a megfelelő ösztönzők arra, hogy a szanálás alatt álló intézmény ilyen kérelmet kezdeményezzen. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a szanálás alatt álló intézmény nevében közvetlenül kérhessék a bennfentes információk közzétételének az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése értelmében történő késleltetését.

(33) A szanálástervezés, a szanálhatósági értékelés, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskör gyakorlása, valamint az információcsere elősegítése érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási hatóságának szanálási kollégiumot kell létrehoznia és irányítania.

(34) A szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakát követően a rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei kismértékben a célszint alá csökkenhetnek, különösen a biztosított betétek növekedése miatt. Az ilyen körülmények között valószínűleg lehívásra kerülő előzetes hozzájárulások összege tehát vélhetően alacsony. Előfordulhat tehát, hogy bizonyos években az ilyen előzetes hozzájárulások összege már nem áll arányban a beszedésük költségével. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások beszedését ***legfeljebb három*** évvel elhalaszthassák mindaddig, amíg a beszedendő összeg arányos nem lesz a beszedési eljárás költségével, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a szanálási hatóságoknak a szanálásfinanszírozási rendszerek alkalmazására vonatkozó képességét.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

(35) A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások a szanálásfinanszírozási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé tartoznak. Ezért meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek mellett e fizetési kötelezettségvállalások lehívhatók, valamint – ha egy intézményre vagy szervezetre már nem vonatkozik a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzájárulási kötelezettség – a kötelezettségvállalások megszüntetésére alkalmazandó eljárást. Ezen túlmenően a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszedendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és nagyobb bizonyosság biztosítása érdekében a szanálási hatóságoknak ezt a részt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határozniuk.

(36) A szanálásfinanszírozási rendszerekhez nyújtható rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális éves összege jelenleg az előzetes hozzájárulások összegének háromszorosára korlátozódik. A 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakot követően az ilyen előzetes hozzájárulások – a szanálásfinanszírozási rendszer alkalmazásán kívüli körülmények között – csak a biztosított betétek szintjének változásaitól függnek, és ezért valószínűleg kis mértékűek lesznek. Ha a rendkívüli utólagos hozzájárulások maximális összegét az előzetes hozzájárulásokra alapozzuk, az drasztikusan korlátozhatja a szanálásfinanszírozási rendszerek utólagos hozzájárulások beszedésére irányuló lehetőségét, ezáltal csökkentve intézkedési képességüket. Ennek elkerülése érdekében más határértéket kell megállapítani, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális összegét az érintett szanálásfinanszírozási rendszer célszintjének háromszor egynyolcadában kell megállapítani.

(37) A 2014/59/EU irányelv részben harmonizálta a betéteknek a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerinti rangsorolását. Ezek a szabályok a betétek háromszintű rangsorát írták elő, ahol a biztosított betétek állnak a rangsor élén, majd a természetes személyek, mikro-, kis- és középvállalkozások kártalanítási összeghatár feletti biztosítható betétei következnek. A fennmaradó betéteket, azaz a nagyvállalatok kártalanítási összeghatárt meghaladó betéteit és a betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból kizárt betéteket hátrébb kellett sorolni, de a rangsort illetően más harmonizálásra nem került sor. Végezetül, a betétbiztosítási rendszerek követelései a biztosított betétekével azonos szinten álló, magasabb prioritásúak voltak. Ez azonban a betétesek védelme szempontjából nem bizonyult optimális megoldásnak. A részleges harmonizáció miatt a fennmaradó betétesekkel szemben tagállamonként eltérő bánásmód érvényesült, különösen azért, mert egyre több tagállam döntött úgy, hogy jogi szempontból a fennmaradó betéteket is előnyben részesíti. Ezek a különbségek nehézségeket okoztak a szanálási értékelések során a határokon átnyúló tevékenységű csoportokra vonatkozó kontrafaktuális fizetésképtelenségi forgatókönyvek meghatározásakor is. Ezenkívül a betétesek követeléseinek háromszintű ***rangsorolása*** potenciálisan problémákat okozott a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul" elvnek való megfelelés tekintetében, különösen akkor, ha a 2014/59/EU irányelv által nem harmonizált betéteket az előresorolt követelésekkel azonos szinten sorolták be. Végül a betétbiztosítási rendszerek követeléseinek magas prioritása nem tette lehetővé, hogy az e rendszerekben rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket hatékonyabban és eredményesebben használják fel a biztosított betétek fizetésképtelenségi eljárásban történő kifizetésétől eltérő beavatkozások, nevezetesen szanálás, alternatív fizetésképtelenségi intézkedések vagy megelőző intézkedések keretében. A biztosított betétek védelmét nem a betétbiztosítási rendszer követeléseinek rangsorolása biztosítja, hanem a szanálás során a hitelezői feltőkésítésből való kötelező kizárás, valamint a betétek befagyása esetén a betétbiztosítási rendszer általi azonnali visszafizetés. Ezért módosítani kell a betéteknek a követelések jelenlegi hierarchiáján belüli rangsorát.

(37a) A hitelezők rangsorolásának módosítása nemcsak a betétbiztosítási rendszerek és az Egységes Szanálási Alap hozzáférhetőségét javítja az állami támogatás felhasználása helyett, hanem pénzügyileg hatékonyabb megoldásokhoz is vezet a pénzügyi intézmények szanálása terén. Ennek viszont csökkentenie kell az adófizetők költségeit, és elő kell mozdítania az Unió pénzügyi ökoszisztémájában meglévő különböző eszközök hatékony használatát.

(38) ***A betétek*** rangsorolását teljes mértékben harmonizálni kell egy ***kétszintű*** megközelítés alkalmazásával, amelynek keretében ***a természetes személyek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások*** betétei elsőbbséget élveznek ***a nagyvállalkozások, valamint a központi és regionális kormányzatok biztosítható betéteivel szemben. Ennek a többszintű megközelítésnek az a célja, hogy a betétesek széles köre számára biztosítson fokozott védelmet, tükrözve betéteik egyedi jellemzőit, ugyanakkor a jelenlegi keret hatálya alá nem tartozó szervezetek számára is lehetővé teszi a szanálást.*** Ugyanakkor a betétbiztosítási rendszerek szanálási, fizetésképtelenségi és megelőző intézkedések során történő alkalmazását mindig a vonatkozó feltételrendszernek, különösen az úgynevezett „legkisebb költség kritériumának vizsgálata" feltételnek való megfeleléstől kell függővé tenni.

▌

(41) A betétek rangsorának változásai ▌nem ***érintenék*** hátrányosan a biztosított betétekre csőd esetén vonatkozó védelmet, amelyet továbbra is garantálna, hogy szanálás esetén a biztosított betéteket kötelező kizárni a veszteségviselésből, végső soron pedig a betétek befagyása esetén a betétbiztosítási rendszer által teljesített kifizetések is rendelkezésre állnak.

(42) A szanálásfinanszírozási rendszerekkel támogatható a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása is, amelynek során a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházzák az átvevőre. Ebben az esetben a szanálásfinanszírozási rendszernek az intézmény vagy szervezet fennmaradó részével szemben – annak rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő későbbi felszámolása során – követelése lehet. Ez akkor fordulhat elő, ha a szanálásfinanszírozási rendszert olyan veszteségekkel kapcsolatban alkalmazzák, amelyeket a hitelezők egyébként viselnének, többek között az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó garanciák vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése formájában. Annak biztosítása érdekében, hogy a fennmaradó intézmény vagy szervezet részvényesei és hitelezői ténylegesen viseljék a szanálás alatt álló intézmény veszteségeit, és növeljék annak valószínűségét, hogy a fizetésképtelenségi eljárásban a szanálásspecifikus biztonsági háló javára történő visszafizetések teljesüljenek, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szembeni követeléseit, valamint a jogszerűen felmerült, észszerű költségekből eredő követeléseket a fizetésképtelenségi eljárás során a betétek és a betétbiztosítási rendszer követelései elé kell sorolni. Mivel a szanálásfinanszírozási rendszerek által a részvényesek és hitelezők számára „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul" elv megsértése miatt fizetett kártérítések célja a szanálási intézkedés eredményeinek kompenzálása, ezek a kártérítések nem növelhetik a szanálásfinanszírozási rendszerek követeléseit.

(43) A kellő rugalmasság biztosítása érdekében, valamint annak megkönnyítése céljából, hogy a betétbiztosítási rendszerek a szanálási eszközök alkalmazását támogató beavatkozásokat végezhessenek – amennyiben ▌azért van rájuk szükség, hogy a veszteségeket ne a betétesek viseljék – meg kell határozni a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételének bizonyos szempontjait. Különösen azt kell meghatározni, hogy a betétbiztosítási rendszer bizonyos esetekben és egyértelmű feltételek mellett felhasználható az olyan átruházási ügyletek támogatására, amelyek magukban foglalnak betéteket, beleértve a betétbiztosítási rendszer általi kártalanítás összeghatárát meghaladó biztosítható betéteket, valamint a betétbiztosítási rendszer általi visszafizetésből kizárt betéteket is. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának arra kell irányulnia, hogy fedezze a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházott eszközök értékében az átruházott betétek értékéhez képest mutatkozó hiányt. Amennyiben a vevő az ügylet részeként hozzájárulást ír elő a tőkesemlegesség biztosítása és a saját tőkekövetelmény-megfelelésének megőrzése érdekében, úgy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását e tekintetben is engedélyezni kell. A betétbiztosítási rendszer által a szanálási intézkedésekhez nyújtott támogatásnak készpénz vagy más formák – például garanciák vagy veszteségmegosztási megállapodások – formáját kell öltenie, amelyek minimalizálhatják azt a hatást, amelyet a támogatás a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökre gyakorol, ugyanakkor lehetővé teszik, hogy a betétbiztosítási rendszer általi hozzájárulás elérje a célját.

(44) A betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulását bizonyos mértékig korlátozni kell. Először is biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer által a szanálás során történő beavatkozás következtében esetlegesen elszenvedett veszteség ne haladja meg azt a veszteséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer akkor viselne, ha a fizetésképtelenségi eljárás esetén kifizetné a biztosított betéteseket, és átszállnának rá a betéteseknek az intézmény eszközei feletti követeléseiből eredő jogok. Ezt az összeget a legkisebb költség kritériumának vizsgálata alapján, a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kritériumokkal és módszertannal összhangban kell meghatározni***, figyelembe véve az összes releváns tényezőt, beleértve a pénz időértékét, valamint a fizetésképtelenségi eljárások során a pénzeszközök behajtásának késedelmét***. Ugyanezeket a kritériumokat és módszertant kell alkalmazni annak meghatározásakor is, hogy milyen elbánásban részesült volna a betétbiztosítási rendszer, ha az intézmény „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul" elvnek való megfelelés vizsgálatára irányuló utólagos értékelés és a betétbiztosítási rendszernek járó kompenzáció meghatározása alapján rendes fizetésképtelenségi eljárás alá került volna. Másodszor, a betétbiztosítási rendszer azon hozzájárulásának összege, amelynek célja a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházandó eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése, nem haladhatja meg azt az összeget, amely az átruházott eszközök és azon átruházott betétek és kötelezettségek értéke különbségeként adódik, amelyek kielégítési sorrendje a fizetésképtelenségi eljárásban az említett betétekével azonos vagy magasabb szintű. Így biztosítható, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása adott esetben csak azt a célt szolgálja, hogy a betéteseket ne érhesse veszteség, és ne azokat a hitelezőket védje, akik a fizetésképtelenségi eljárás szerinti rangsorban a betétek után következnek. Mindazonáltal a betétbiztosítási rendszer által az eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezésére, valamint a fogadó szervezet szavatolótőkéjéhez nyújtott hozzájárulás nem haladhatja meg a biztosított betétesek kifizetése miatt felmerülő, a legkisebb költség kritériumának vizsgálata alapján kiszámított költséget.

(45) Pontosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer a szanálással összefüggésben csak akkor járulhat hozzá a biztosított betétektől eltérő kötelezettségek átruházásához, ha a szanálási hatóság arra a következtetésre jut, hogy a biztosított betétektől eltérő betétek nem vonhatók be a belső feltőkésítésbe, és nem maradhatnak a szanálás alatt álló intézmény még fennmaradó, de felszámolásra kerülő részénél sem. A szanálási hatóság számára különösen akkor kell lehetővé tenni, hogy az említett betéteket ne vonja be a veszteségviselésbe, ha a hitelezői feltőkésítésből való kizárás feltétlenül szükséges és arányos annak érdekében, hogy megőrizhetők legyenek a kritikus funkciók és biztosítani lehessen a fő üzletágak folytonosságát, illetve szükség esetén el lehessen kerülni a probléma széles körű továbbterjedését és az Unió vagy valamely tagállam gazdaságában esetleg súlyos zavarokat okozó pénzügyi instabilitást. Ugyanezeket a megfontolásokat kell érvényesíteni a hitelezői feltőkésítésbe bevonható olyan kötelezettségeknek vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásakor is, amelyek a kielégítési rangsorban a betétek után következnek. Ebben az esetben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházása a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával nem támogatható. Amennyiben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházásához pénzügyi támogatásra van szükség, ezt a támogatást a szanálásfinanszírozási rendszernek kell biztosítania.

(46) Tekintettel a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételének lehetőségére, részletesebben meg kell határozni, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása hogyan számítható be a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférésre vonatkozó követelmények kiszámításába. Amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői által kötelezettségeik csökkentése, leírása vagy átalakítása révén nyújtott hozzájárulás – a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával együtt – eléri az intézmény szavatolótőkét is magában foglaló összes kötelezettségének legalább 8 %-át, az intézmény számára lehetővé kell tenni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből további finanszírozáshoz jusson, amennyiben ez a szanálási célokkal összhangban történő hatékony szanálás biztosításához szükséges. Amennyiben ezek a feltételek teljesülnek, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés lehetővé tételéhez szükséges összegre kell korlátozni***, kivéve, ha a szanálásfinanszírozási rendszer által nyújtott összeg meghaladja a szavatolótőkét is magában foglaló összes kötelezettség 5 %-ában meghatározott határértéket, amely esetben a betétbiztosítási rendszernek arányosan kell hozzájárulnia a többletösszeghez***. Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás finanszírozása továbbra is elsősorban az intézmény belső forrásaiból valósuljon meg, valamint a versenytorzulás legfeljebb minimális mértékű legyen, a betétbiztosítási rendszer a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása érdekében csak azon intézmények esetében vehető igénybe, amelyek szanálási terve vagy a vonatkozó csoportszintű szanálási terv nem rendelkezik csőd esetén történő rendezett felszámolásukról, tekintettel arra, hogy a szanálási hatóságok ezen intézményekre vonatkozóan a MREL-t olyan szinten határozták meg, amely a veszteségviselési és a feltőkésítési összegeket is magában foglalja. ***A betétbiztosítási rendszerek hozzájárulásának a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása érdekében történő felhasználásának lehetőségét szintén csak azon intézmények számára szabad biztosítani, amelyek esetében már bebizonyosodott, hogy megfelelnek az MREL-követelményeknek.***

(47) Az EBH-nak – tekintettel a hatóságok által követett gyakorlati megoldások konvergenciájának előmozdításában betöltött szerepére – a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében nyomon kell követnie az intézmények és csoportok szanálhatósági értékelésének megtervezését és végrehajtását, valamint a szanálási hatóságok intézkedéseit és előkészületeit, és jelentést kell tennie azokról. E jelentésekben az EBH-nak értékelnie kell a szanálási hatóságok által a releváns külső érdekelt felek tekintetében hozott intézkedések átláthatóságának szintjét, valamint azt is, hogy azok milyen mértékben járulnak hozzá a szanálásra való felkészültséghez és az intézmények szanálhatóságához. Az EBH-nak továbbá – a 2014/59/EU irányelv értelmében a MREL szempontjából figyelembe vehető hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tekintetében – jelentést kell készítenie a tagállamok által a lakossági befektetők védelme érdekében elfogadott intézkedésekről, összehasonlítva és értékelve a határokon átnyúló műveletekre gyakorolt esetleges hatásokat. A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények és kombinált pufferkövetelmény becslésére vonatkozó meglévő szabályozástechnikai standardok hatályát ki kell terjeszteni a szanálás alá vonhatóként nem azonosított szervezetekre is, amennyiben az említett követelményeket nem az MREL-el azonos alapon határozták meg. Az MREL-ről szóló éves jelentésben az EBH-nak azt is értékelnie kell, hogy a szanálási hatóságok hogyan hajtják végre az átruházási stratégiákra vonatkozó MREL kalibrálására meghatározott új szabályokat. Az EBH-nak – a koherens és összehangolt uniós válságkezelési és szanálási rendszer biztosításához való hozzájárulásával kapcsolatos feladatai összefüggésében – össze kell hangolnia és felügyelnie kell a válságszimulációs gyakorlatokat. Ezeknek a szimulációknak az intézmények és szervezetek pénzügyi helyzetének romlása idején ki kell terjedniük az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és a betétbiztosítási rendszerek közötti koordinációra és együttműködésre, holisztikus módon tesztelve az eszköztár alkalmazását a helyreállítási és szanálási tervezés, a korai beavatkozás és a szanálás terén. E gyakorlatok során különösen figyelembe kell venni az érintett hatóságok közötti interakció határokon átnyúló jellegét, valamint a rendelkezésre álló eszközök és hatáskörök alkalmazását. Adott esetben a válságszimulációs gyakorlatoknak – a 806/2014/EU rendelet értelmében – ki kell terjedniük szanálási rendszerek bankunión belüli elfogadására és alkalmazására is.

(48) A jó minőségű hatásvizsgálat elengedhetetlen a megalapozott és tényeken alapuló jogalkotási javaslatok kidolgozásához, míg a tények és bizonyítékok kulcsfontosságúak a jogalkotási eljárás során hozott döntések megalapozásához. Ezért a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak, az Egységes Szanálási Testületnek, az EKB-nak é a Központi Bankok Európai Rendszere más tagjainak, valamint az EBH-nak a Bizottság kérésére a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a szakpolitika-formálással kapcsolatos feladataihoz szükséges valamennyi információt, beleértve hatásvizsgálatok elkészítését, valamint jogalkotási javaslatok előkészítését és megtárgyalását is.

(49) A 2014/59/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(50) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az intézményekre és szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszer eredményességének és hatékonyságának javítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított uniós szabályok módosításával e célok jobban megvalósíthatók, az Unió – az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően – intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 29a. ponttal egészül ki:

„29a. »alternatív magánszektorbeli intézkedés«: minden olyan támogatás, amely nem minősül rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak;"

b) a 35. pont helyébe a következő szöveg lép:

„35. »kritikus funkciók«: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban – nemzeti vagy ***adott esetben*** regionális szinten – valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére. ***E pont alkalmazásában a regionális szintet az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája szerinti 1. szintű területi egységeknek (NUTS 1.), vagy – amennyiben a szolgáltatások NUTS 2. szinten történő jelentős zavara nemzeti szintű rendszerszintű válság tényleges kockázatát hordozza magában – 2. szintű területi egységeknek megfelelő területi egység alapján kell értékelni;***

_____

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).";

c) a 71. pont helyébe a következő szöveg lép:

„71. »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek«: az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet azon kötelezettségei, beleértve a számviteli céltartalékokat is, valamint elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;"

d) a szöveg a következő 83d. és 83e. ponttal egészül ki:

„83d. »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 134. pontjában meghatározott nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

83e. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 136. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet;"

e) a szöveg a következő 93a. ponttal egészül ki:

„93a. »betét«: a 108. és 109. cikk alkalmazásában a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott betét;".

2. Az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak lényeges módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.

Az első albekezdésben említett változások hiányában a helyreállítási terv legutóbbi éves frissítését követő 12 hónapon belül az illetékes hatóságok a következő 12 hónapos időszakig kivételesen eltekinthetnek a helyreállítási terv frissítésére vonatkozó kötelezettségtől. ***Ilyen felmentés legfeljebb két egymást követő 12 hónapos időszakra adható.***

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége lesz a következők igénybevételére, illetve részesülni fog a következőkben:

a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;

b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;

c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra vagy kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet olyan központi banki eszközrendszert, amely a (3) bekezdés értelmében nincs kizárva a helyreállítási terv hatóköréből, és meg kell jelölniük, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók."

3. A 6. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közli az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és előírja számára, hogy három hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését."

4. A 8. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában."

5. A 10. cikk ***a következőképpen módosul***:

a) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„***aa) adott esetben azon okok részletes ismertetése, amelyek alapján megállapítható, hogy egy intézmény felszámolás alá vont szervezetnek minősül, beleértve annak ismertetését, hogy a szanálási hatóság hogyan jutott arra a következtetésre, hogy az intézménynél kritikus funkciók hiányoznak;"***

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„***ja) annak leírása, hogy a különböző szanálási stratégiák hogyan tudnák a legjobban elérni a 31. cikkben meghatározott szanálási célkitűzéseket;"***

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„***pa) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások biztosított betéteinek és biztosítható betéteinek részletes és számszerűsített jegyzéke;"***

b) a cikk a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A szanálási hatóságok nem fogadhatnak el szanálási terveket abban az esetben, ha egy ***szervezettel szemben*** a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően ***fizetésképtelenségi eljárást indítottak***, vagy ha a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó."

c) a (9) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak … [az ezen módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak a felülvizsgált szabályozástechnikai standardtervezeteket."

6. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő harmadik ***és negyedik*** albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjában említett, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések azonosításakor a szanálási hatóságok egyszerűsített megközelítést alkalmazhatnak, amennyiben ez a megközelítés nem befolyásolja negatívan a csoport szanálhatóságát, figyelembe véve a leányvállalat méretét, kockázati profilját, a kritikus funkciók hiányát és a csoportszintű szanálási stratégiát.

A csoportszintű szanálási terv azt is meghatározza, hogy a szanálás alá vonható csoporton belüli, a szanálás alá vonható szervezettől eltérő szervezetek felszámolás alá vonható szervezetnek minősülnek-e. A szanálási hatóságok által relevánsnak ítélt egyéb tényezők sérelme nélkül a kritikus funkciókat ellátó szervezetek nem minősülnek felszámolás alá vonható szervezetnek."

aa) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A csoportszintű szanálási tervet a 10. cikknek megfelelő követelményekés a 11. cikk szerint megadott információk alapján kell elkészíteni."

ab) a (3) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„***-aa) azon indokok részletes ismertetése, amelyek alapján megállapítható, hogy az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett, csoporthoz tartozó vállalkozás felszámolandó szervezetnek minősül-e, beleértve annak magyarázatát, hogy a szanálási hatóság hogyan jutott arra a következtetésre, hogy az intézmény nem rendelkezik kritikus funkciókkal, és hogyan vették figyelembe teljes kockázati kitettségértékének és működési jövedelmének a csoport teljes kockázati kitettségértékéhez és működési jövedelméhez viszonyított arányát, valamint a csoport összefüggésében a csoporthoz tartozó vállalkozás tőkeáttételi mutatóját;"***

b) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A szanálási hatóságok nem fogadhatnak el szanálási terveket abban az esetben, ha egy ***szervezettel szemben*** a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően ***fizetésképtelenségi eljárást indítottak***, vagy ha a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó."

7. A 13. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában."

8. A 15. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH nyomon követi az intézmények vagy csoportok tekintetében az e cikkben és a 16. cikkben előírt szanálhatósági értékelésekre vonatkozó belső szabályzatok kidolgozását és a szanálhatósági értékelések szanálási hatóságok általi elvégzését. Az EBH... [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = az irányelv hatálybalépésének dátumát követő 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak a szanálhatósági értékelések terén követett gyakorlatokról és a tagállamok közötti esetleges eltérésekről, és adott esetben nyomon követi az említett jelentésben foglalt ajánlások végrehajtását.

Az első albekezdésben említett jelentés legalább az alábbiakra terjed ki:

a) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszerek értékelése, beleértve azon területek azonosítását, amelyeken a tagállamok között esetleg eltérések mutatkoznak;

b) a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságok által megkövetelt tesztelési képességek értékelése;

c) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszertanok és azok eredménye átláthatóságának szintje az érintett érdekelt felek számára."

9. A 16a. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben valamely szervezet esetében a kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon kell meghatározni, mint amely alapján a szervezetnek meg kell felelnie a 45c. és 45d. cikkben említett követelményeknek, úgy a szanálási hatóságoknak e cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazásakor a kombinált pufferkövetelmény azon becslését kell alapul venniük, amelyet az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel (*) összhangban számítottak ki. A 2013/36/EU irányelv 128. cikkének negyedik bekezdése alkalmazandó.

A szanálási hatóság az első albekezdésben említett becsült kombinált pufferkövetelményt belefoglalja az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményeket meghatározó határozatába. A szervezetnek a becsült kombinált pufferkövetelményt a 45i. cikk (3) bekezdésében említett információkkal együtt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.

_____

(*) A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.)."

10. A 17. ▌ cikk a következőképpen módosul:

a) ***a (4)*** bekezdés a következő, harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Ha az érintett szervezet által javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően határozatot hoz. A határozatban jelezni kell, hogy a javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, és kötelezni kell a szervezetet a javasolt intézkedések végrehajtására.";

b) ***a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:***

„(8a) A szanálási hatóságnak minden szanálástervezési ciklus végén közzé kell tennie egy anonimizált listát, amely összesített formában bemutatja a szanálhatóság minden azonosított lényeges akadályát és az azok kezelésére irányuló releváns intézkedéseket. Az ezen irányelv 84. cikkében rögzített titoktartási rendelkezéseket alkalmazni kell."

11. Az 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanálási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanálási hatóságnak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.";

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat a 17. cikk (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanálási hatóságnak az e cikk (6), (6a) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanálási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak."

12. A 27. és a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*27. cikk*

Korai beavatkozási intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ***indokolatlan késedelem nélkül megfontoljanak és adott esetben elfogadjanak*** korai beavatkozási intézkedéseket, amennyiben az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

a) az intézmény vagy szervezet teljesíti a 2013/36/EU irányelv 102. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 38. cikkében említett feltételeket, vagy az illetékes hatóság megállapította, hogy az intézmény vagy szervezet által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézmény vagy szervezet szavatolótőkéje és likviditása nem biztosítja kockázatainak hatékony és eredményes kezelését és fedezését, és az alábbiak valamelyike érvényes:

   i. az intézmény vagy szervezet nem hozta meg az illetékes hatóság által előírt korrekciós intézkedéseket, beleértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 49. cikkében említett intézkedéseket;

   ii. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozási intézkedésektől eltérő korrekciós intézkedések nem elegendőek a problémák kezeléséhez.

b) az intézmény vagy szervezet megsérti vagy az illetékes hatóság értékelését követő 12 hónapon belül valószínűleg megsérti a 2014/65/EU irányelv II. címében, a 600/2014/EU rendelet 3–7. cikkében, 14–17. cikkében vagy 24., 25. és 26. cikkében, vagy ezen irányelv 45e. vagy 45f. cikkében meghatározott követelményeket.

Az illetékes hatóság a ***feltételek jelentős romlása, kedvezőtlen körülmények felmerülése, vagy a szervezetre vonatkozó új információk beszerzése esetén*** egyéb előzetes korrekciós intézkedések – többek között a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkében említett hatáskörök gyakorlása – nélkül is megállapíthatja, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett feltétel teljesül.

E bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a 2014/65/EU irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet szerinti illetékes hatóságok vagy adott esetben a szanálási hatóság haladéktalanul tájékoztassák az illetékes hatóságot a jogsértésről vagy a valószínű jogsértésről.

(1a) Az (1) bekezdés alkalmazásában a korai beavatkozási intézkedések a következőket foglalják magukban:

a) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete végezze el a következők valamelyikét:

   i. hajtsa végre a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;

   ii. az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban aktualizálja a helyreállítási tervet, amennyiben a korai beavatkozást indokoló körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, és meghatározott időkereten belül hajtsa végre az aktualizált helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;

b) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete hívja össze az intézmény vagy szervezet részvényesi közgyűlését, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget ennek az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, továbbá mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;

c) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete, adott esetben a helyreállítási tervvel összhangban, dolgozzon ki ***cselekvési*** tervet az adósság átstrukturálásáról folytatandó tárgyalásokra néhány vagy minden hitelező tekintetében;

d) annak előírása, hogy meg kell változtatni az intézmény jogi struktúráját;

e) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet felső vezetésének vagy vezető testületének teljes egészét vagy egyes tagjait – a 28. cikkel összhangban – el kell mozdítani vagy le kell váltani;

f) a 29. cikkel összhangban egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése az intézményhez vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezethez.

fa) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete dolgozzon ki olyan tervet, amelyet a szervezet végre tud hajtani abban az esetben, ha a szervezet illetékes testülete úgy dönt, hogy kezdeményezi a szervezet önkéntes felszámolását.

(2) Az illetékes hatóságok a kitűzött célokkal arányos, megfelelő ***és időben végrehajtható*** korai beavatkozási intézkedéseket választanak, figyelembe véve – egyéb releváns információk mellett – a jogsértés vagy a valószínűsíthető jogsértés súlyosságát, és az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzete romlásának gyorsaságát.

(3) Az illetékes hatóságok az (1a) bekezdésben említett minden egyes intézkedés esetében olyan határidőt határoznak meg, amely lehetővé teszi az intézkedés végrehajtását és azt, hogy az illetékes hatóság értékelhesse az intézkedés hatékonyságát.

Az intézkedés értékelését közvetlenül a határidő lejárta után el kell végezni, és meg kell osztani a szanálási hatósággal. Amennyiben az értékelés arra a következtetésre jut, hogy az intézkedéseket nem hajtották végre teljes mértékben vagy nem hatékonyak, az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltételt.

(4) Az EBH... [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónap]-ig ***szabályozástechnikai standardtervezeteket*** bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében említett ***intézkedések alkalmazását*** kiváltó okok következetes alkalmazásának előmozdítása érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

A felső vezetés vagy a vezető testület leváltása

A 27. cikk (1a) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az új felső vezetést vagy vezető testületet, illetve e testületek egyes tagjait az uniós és a nemzeti joggal összhangban, az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy hozzájárulásával nevezzék ki.”

13. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikk (1a) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok – a körülményeknek megfelelő arányosság alapján – ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhessenek ki a következő feladatok valamelyikének elvégzésére:

a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületének ideiglenes felváltására;

b) abból a célból, hogy ideiglenesen együtt dolgozzon az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületével.

Az illetékes hatóság az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor meghatározza az a) vagy b) pont szerinti választását.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor tovább kell pontosítania a vagyonfelügyelő szerepét, feladatait és hatásköreit, valamint az intézmény vagy szervezet vezető testületével szemben támasztott azon követelményt, hogy konkrét döntéseket vagy intézkedéseket csak az ügyvivő vagyonfelügyelővel folytatott konzultációt követően vagy a vagyonfelügyelő előzetes hozzájárulásával hozhat.

A tagállamok előírják az illetékes hatóság számára, hogy hozza nyilvánosságra az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezését, kivéve, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő nem rendelkezik hatáskörrel az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet képviseletére ***vagy a nevében történő döntéshozatalra***.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő megfeleljen a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (1), (2) és (8) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről szóló döntés szerves részeként az illetékes hatóságok értékelik, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő megfelel-e az említett követelményeknek.

(2) Az illetékes hatóság az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor a körülményekhez mérten pontosan meghatározza a vagyonfelügyelő hatásköreit. E hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vagy a szervezet vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve az intézmény vagy szervezet vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyonfelügyelő intézménnyel vagy szervezettel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal. ***Ezeket a hatásköröket az illetékes hatóság a körülmények megváltozása esetén módosíthatja.***

(3) Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait. E szerepek és feladatok közé a következők tartozhatnak:

a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás;

b) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenységének vagy az üzleti tevékenysége egy részének irányítása az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából;

c) intézkedések meghozatala az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenysége megbízható és prudens irányításának helyreállítása érdekében.

Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.";

b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvivő vagyonfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.";

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóság kérésére az ügyvivő vagyonfelügyelő az illetékes hatóság által meghatározott időközönként, ***az első hat hónap elteltét követően legalább egyszer,*** valamint megbízatásának lejártakor minden esetben jelentéseket készít az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.";

ca) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szól. Ez az időszak kivételesen egyszer megújítható, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is teljesülnek. Az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy az említett feltételek teljesülnek-e, továbbá a döntés részvényesek felé történő indoklása."

14. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**A korai beavatkozási intézkedések koordinálása a csoportok tekintetében**";

b) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal, mielőtt korai beavatkozási intézkedés alkalmazásáról döntene.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítést és a konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy az érintett EU-szintű anyavállalat vonatkozásában indokolt-e a 27. cikkben foglalt korai beavatkozási intézkedések alkalmazása, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő vállalkozásokra gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t és a felügyeleti kollégiumon belüli többi érintett illetékes hatóságot.

(3) Ha egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, akkor az említett cikkek szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az értesítés kézhezvételekor az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bevezetése várhatóan milyen hatást gyakorol majd a szóban forgó intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, illetve a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az értékelést három napon belül megküldi az illetékes hatóságnak.

Az értesítést és a konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy alkalmaz-e korai beavatkozási intézkedést. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelését. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot.

(4) Ha több illetékes hatóság szándékozik ugyanazon csoporthoz tartozó több intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedést alkalmazni, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak értékelnie kell, hogy nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett szervezet élére ugyanazt az ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezik ki, illetve ha koordinálják a többi korai beavatkozási intézkedés több intézmény vagy szervezet vonatkozásában való alkalmazását, hogy ezáltal elősegítsék az érintett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét helyreállító megoldások alkalmazását. Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézményekben, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekben ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről és más korai beavatkozási intézkedések alkalmazásáról.";

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EBH bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat az ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontjára vonatkozóan az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének a) pontjában, illetve az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének c) pontjában vagy az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének d) pontjában említett egy vagy több intézkedést alkalmazni szándékozó illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak."

15. A szöveg a következő 30a. cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A szanálás előkészítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanálási hatóságokat a következők bármelyikéről:

a) a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett bármely olyan intézkedés, amelynek meghozatalát előírják az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett valamely intézmény vagy szervezet számára, ***és amelynek célja az intézmény, az említett szervezet vagy egy csoport helyzetében bekövetkező romlás kezelése***;

b) amennyiben a felügyeleti tevékenység feltárja, hogy valamely intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tekintetében teljesülnek az ezen irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek, az az értékelés, hogy ezek a feltételek teljesülnek, tekintet nélkül bármely korai beavatkozási intézkedésre;

c) a 27. cikkben említett korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása.

Az illetékes hatóságok a szanálási hatóságokkal szorosan együttműködve szorosan nyomon követik az intézmény vagy szervezet helyzetét és azt, hogy azok végrehajtják-e az első albekezdés a) pontjában említett, az adott intézmény vagy szervezet helyzete romlásának kezelésére irányuló intézkedéseket, valamint az első albekezdés c) pontjában említett korai beavatkozási intézkedéseket.

(2) Az illetékes hatóságok a lehető leghamarabb értesítik a szanálási hatóságokat, ha megítélésük szerint lényeges kockázata van annak, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában fennáll a 32. cikk (4) bekezdésében említettek közül egy vagy több körülmény. Az értesítésnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az értesítés okai;

b) az intézmény vagy szervezet csődjét észszerű időkereten belül megakadályozni képes intézkedések áttekintése, ezen intézkedéseknek az intézményre vagy szervezetre gyakorolt várható hatása a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények tekintetében, valamint az intézkedések végrehajtásának várható időkerete.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a szanálási hatóságok az illetékes hatóságokkal szorosan együttműködve értékelik, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel értékelése szempontjából mi minősül észszerű időkeretnek, figyelembe véve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet körülményei romlásának gyorsaságát, ***a pénzügyi rendszerre, a betétesek védelmére és az ügyfelek pénzeszközeinek megőrzésére gyakorolt lehetséges hatást, annak kockázatát, hogy az elhúzódó eljárás növeli a fogyasztókra és a gazdaságra háruló összköltségeket***, a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és minden egyéb releváns megfontolást. A szanálási hatóságok az értékelést a lehető leghamarabb megküldik az illetékes hatóságok számára.

Az első albekezdésben említett értesítést követően az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok szoros együttműködésben nyomon követik az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzetét, a vonatkozó intézkedések várható időkereten belüli végrehajtását és az egyéb releváns fejleményeket. E célból a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok rendszeresen – a szanálási hatóságok által az eset körülményeire tekintettel meghatározott gyakorisággal – találkoznak. Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsátanak minden releváns információt.

(3) Az illetékes hatóságok a szanálási hatóságok rendelkezésére bocsátják a szanálási hatóságok által kért, a következők mindegyikéhez szükséges valamennyi információt:

a) a szanálási terv frissítése, valamint az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet lehetséges szanálásának előkészítése;

b) a 36. cikkben említett értékelés elvégzése.

Amennyiben még nem állnak az illetékes hatóságok rendelkezésére az információk, úgy azokat a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak együttműködve, és tevékenységüket összehangolva kell beszerezniük. E célból az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – többek között helyszíni ellenőrzések révén – kötelezzék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet arra, hogy az említett információkat bocsássa a szanálási hatóságok rendelkezésére.

(4) A szanálási hatóságok hatásköre kiterjed arra, hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet potenciális vásárlók számára értékesítsék, vagy az értékesítésre vonatkozóan intézkedéseket hozzanak, vagy erre kötelezzék az intézményt vagy a szervezetet, a következő célokból:

a) az adott intézmény vagy szervezet szanálásának előkészítése, a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekre és a 84. cikkben meghatározott titoktartási rendelkezésekre is figyelemmel;

b) a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel szanálási hatóság általi értékelésének megalapozása.

(4a) Amennyiben a (4) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóság úgy dönt, hogy közvetlenül értékesít a potenciális vásárlók részére, kellően figyelembe kell vennie az ügy körülményeit és azt a lehetséges hatást, amelyet e hatáskör gyakorlása kifejthet a szervezet általános helyzetére.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük annak előírására, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet hozzon létre online platformot abból a célból, hogy megossza a potenciális vásárlókkal vagy a szanálási hatóság által megbízott tanácsadókkal és értékelőkkel az adott intézmény vagy szervezet értékesítéséhez szükséges információkat. ***Ebben az esetben a 84. cikk (1) bekezdésének e) pontja alkalmazandó.***

(6) A 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének megállapítása és a korai beavatkozási intézkedések előzetes elfogadása nem lehet szükséges feltétele annak, hogy a szanálási hatóságok felkészüljenek az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálására, vagy gyakorolhassák az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett hatáskört.

(7) A szanálási hatóságok haladéktalanul tájékoztatják az illetékes hatóságokat a (4) és (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok szorosan együttműködjenek:

a) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett olyan intézkedések meghozatalának mérlegelésekor, amelyek célja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzete romlásának kezelése, valamint az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett intézkedések meghozatalának mérlegelésekor;

b) a (4) és (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyikének mérlegelésekor;

c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtása során.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok biztosítják, hogy az említett intézkedések és fellépések következetesek, összehangoltak és hatékonyak legyenek.”

16. A 31. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják;

d) ***a biztosított betétek, emellett a lehetőségekhez mérten a természetes személyek, a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betétei fedezetlen részének*** védelme, valamint a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;”

17. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy adott intézménnyel kapcsolatban a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozzanak, ha a (2) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követően vagy a (2) bekezdésben meghatározott eljárás szerint saját kezdeményezésükre megállapítják, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik;

b) ▌észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – felügyeleti intézkedéssel, korai beavatkozási intézkedésekkel vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírásával vagy átalakításával észszerű időn belül megelőzhető lenne az ▌ intézmény ***fizetésképtelensége vagy annak valószínűsége***;

c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően értékelje az (1) bekezdés a) pontjában említett feltételt.

A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságon kívül a szanálási hatóság is megállapíthatja– az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – az (1) bekezdés a) pontjában említett feltételt, amennyiben a szanálási hatóságok a nemzeti jog alapján rendelkeznek az ilyen értékeléshez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság – mielőtt vagy miután a szanálási hatóság tájékoztatta az értékelés elvégzésére irányuló szándékáról – késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsásson minden olyan releváns információt, amelyet a szanálási hatóság az értékelés végrehajtása érdekében bekér.

Az első bekezdés b) pontjában említett feltétel teljesülésének értékelését a szanálási hatóság az illetékes hatósággal szoros együttműködésben végzi el, ***a betétbiztosítási rendszer egy kijelölt hatóságával és adott esetben azon intézményvédelmi rendszerrel való konzultációt követően, amelynek az intézmény tagja. Az intézményvédelmi rendszerrel folytatott konzultáció során mérlegelni kell az intézményvédelmi rendszer azon intézkedéseinek rendelkezésre állását, amelyek észszerű időn belül megelőzhetik az intézmény fizetésképtelenségét.*** Az illetékes hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát, melyet a szanálási hatóság az értékelésének végrehajtása érdekében bekér. Az illetékes hatóság arról is tájékoztathatja a szanálási hatóságot, hogy megítélése szerint az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesül.";

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 32c. bekezdésében említett valamelyik formában nyújtják;"

ii. a második, harmadik, negyedik és ötödik albekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 31. cikkben említett egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén e szanálási célok nem valósulnának meg hatékonyabban.

A szanálási intézkedésről vélelmezni kell, hogy az e cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában nem közérdekű, amennyiben a szanálási hatóság úgy határoz, hogy a 4. cikk szerinti egyszerűsített kötelezettségeket alkalmaz egy intézményre. A vélelemnek megdönthetőnek kell lennie, és nem alkalmazandó abban az esetben, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy egy vagy több szanálási cél veszélybe kerülne, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolnák fel.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett értékelés elvégzésekor a szanálási hatóság – az értékelés időpontjában rendelkezésére álló információk alapján – ***értékelje*** és összehasonlítsa az összes rendkívüli állami pénzügyi támogatást, amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban szanálás és felszámolás esetén az intézmény számára nyújtandó."

(5a) Az EBH hozzájárul a közérdek (5) bekezdésben említett értékelése hatékony és következetes alkalmazásának nyomon követéséhez és előmozdításához.

... [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított két évvel]-ig az EBH jelentést készít az (5) bekezdés hatályáról és Unió-szerte történő alkalmazásáról. Ezt a jelentést meg kell osztani a Bizottsággal annak érdekében, hogy fel lehessen mérni az (5) bekezdésben ismertetett intézkedések hatékonyságát és az egyenlő versenyfeltételekre gyakorolt hatását.

A jelentés eredményei alapján az EBH [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított két évvel]-ig szabályozástechnikai standardokat dolgozhat ki a gyakorlatok közelítése és a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtése céljából."

18. A 32a. és a 32b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32a. cikk

A központi szervekre és a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó szanálás feltételei

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok ***csak*** akkor ***hajtsanak*** végre szanálási intézkedést valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vonatkozásában, ha a központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézete, vagy az a szanálás alá vonható csoport, amelyhez tartoznak, összességében teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

32b. cikk

Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó intézményekkel és szervezetekkel szembeni eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt nem, az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóság hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban haladéktalanul megindítsa az intézmény vagy szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárást.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet, amelyet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendezett módon felszámolnak, észszerű időkereten belül kivonul a piacról vagy megszünteti banki tevékenységét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételt nem, az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikke alapján csak akkor vonhatja vissza az engedélyt, ha megállapítást nyer, hogy az intézmény vagy szervezet a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet engedélyének visszavonása elegendő feltétele annak, hogy az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban késedelem nélkül megindíthassa az intézmény vagy szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárást.”

19. A szöveg a következő 32c. cikkel egészül ki:

„*32c. cikk*

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálási intézkedésen kívül rendkívüli állami pénzügyi támogatásban kizárólag kivételesen, az alábbi esetek egyikében, és azzal a feltétellel részesülhessen, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerében meghatározott feltételeknek és követelményeknek:

a) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos, ***rendkívüli vagy rendszerszintű*** zavarok orvoslására ***és*** a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az alábbi formák valamelyikében nyújtják:

   i. a központi bankok által a szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott, likviditási eszközt fedező állami garancia;

   ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;

   iii. az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoktól eltérő szavatolótőke-instrumentumok vagy egyéb tőkeinstrumentumok megszerzése, vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések alkalmazása olyan árak, időtartam és feltételek mellett, amelyek mellett az érintett intézmény vagy szervezet semmilyen jogtalan előnyhöz sem jut, ***feltéve, hogy*** sem a 32. cikk (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában;

b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást ▌a 2014/49/EU irányelv 11a. és 11b. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően, a betétbiztosítási rendszer ***költséghatékony*** beavatkozása formájában nyújtják, feltéve, hogy a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények egyike sem áll fenn;

c) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a ***hitelintézetnek*** a 32b. cikk szerinti felszámolásával összefüggésben, és a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban, a betétbiztosítási rendszer ***költséghatékony*** beavatkozása formájában nyújtják;

d) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást az intézménynek vagy szervezetnek ezen irányelv 32b. cikke szerinti felszámolásával összefüggésben, az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás formájában nyújtják, és az nem minősül a betétbiztosítási rendszer által a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése alapján nyújtott támogatásnak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések megfelelnek az alábbiak feltételek mindegyikének:

a) az intézkedések az illetékes hatóság által fizetőképesnek minősített intézményekre vagy szervezetekre korlátozódnak;

b) az intézkedések elővigyázatossági és ideiglenes jellegűek, az illetékes hatóság által jóváhagyott, a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó, előre meghatározott ▌ stratégián alapulnak, és tartalmazzák az intézkedésekkel kapcsolatos, egyértelműen meghatározott megszűnési időpontot, értékesítési időpontot vagy visszafizetési ütemtervet; ***ez az információ a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia lezárását, a korrekciós terv végrehajtását vagy az e bekezdés hetedik albekezdése szerinti értékelést követő egy éven belül nem tehető közzé***;

c) az intézkedések arányban állnak a súlyos zavar következményeinek orvoslásával vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésével;

d) az intézkedéseket nem használják fel az intézménynél vagy a szervezetnél felmerült vagy ***a következő 12 hónapban*** várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában egy intézmény vagy szervezet akkor tekintendő fizetőképesnek, ha az illetékes hatóság ***az aktuális kilátások alapján*** arra a következtetésre jutott, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében, az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelményeket, illetve az uniós vagy nemzeti jog releváns, alkalmazandó előírásait nem sértették meg, illetve valószínűleg az elkövetkező 12 hónapban nem fogják megsérteni.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában az érintett illetékes hatóságnak számszerűsítenie kell az intézménynél vagy szervezetnél felmerült vagy várhatóan felmerülő veszteségeket. A számszerűsítés alapjául legalább ***az EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által elvégzett eszközminőség-vizsgálatok vagy adott esetben az illetékes hatóság által végzett helyszíni ellenőrzések szolgálnak. Ha ezek a vizsgálatok kellő időben nem végezhetők el, az illetékes hatóság*** az intézmény vagy szervezet mérlegére is ***alapozhatja értékelését***, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, és ezt a megfelelést egy független külső könyvvizsgáló megerősítette. ***Az illetékes hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a számszerűsítés az intézmény vagy szervezet eszközeinek, kötelezettségeinek és mérlegen kívüli tételeinek piaci értékén alapuljon.***

A támogatásazokra az intézkedésekre korlátozódik, amelyeket az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy ***biztosítani*** lehessen a szervezet fizetőképességét annak a tőkehiánynak a kezelésével, amelyet az EKB, az EBH vagy adott esetben a nemzeti hatóságok által végzett, a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus egészére kiterjedő stressztesztek, illetve ezzel egyenértékű tesztek kedvezőtlen forgatókönyvében megállapítottak, és amelyet az EKB vagy az érintett illetékes hatóság megerősített.

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjától eltérve, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megszerzése kivételesen megengedett, ha az azonosított hiány olyan jellegű, hogy bármely más szavatolótőke-instrumentum vagy egyéb tőkeinstrumentum megszerzése nem tenné lehetővé, hogy az érintett szervezet kezelje a vonatkozó stressztesztet vagy azzal egyenértékű teszt kedvezőtlen forgatókönyvében megállapított tőkehiányát. A megszerzett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege nem haladhatja meg az érintett intézmény vagy szervezet 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségértékének 2 %-át.

Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések bármelyikével összefüggésben nem kerül sor az ilyen intézkedés meghozatalakor meghatározott, ***a támogatási intézkedésből való kilépésre*** vonatkozó ▌ stratégia feltételeinek megfelelő visszaváltásra, visszafizetésre vagy más módon történő megszüntetésre, az illetékes hatóság ***felkéri*** az intézményt vagy szervezetet, hogy ***nyújtson be egyszeri korrekciós tervet***. ***A korrekciós tervben ismertetni kell a felügyeleti követelményeknek való megfelelés fenntartása vagy helyreállítása érdekében teendő lépéseket, az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét és a nyújtott összeg visszafizetésére való képességét, valamint a kapcsolódó időkeretet.***

Amennyiben az illetékes hatóság szerint az egyszeri korrekciós terv nem helytálló vagy megvalósítható, vagy ha az intézmény vagy szervezet nem teljesíti a korrekciós tervet, a 32. cikkel összhangban értékelni kell, hogy az intézmény vagy szervezet csődhelyzetben van-e, vagy várhatóan csődhelyzetbe kerül-e.

(3) Az EBH... [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő 1 év]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a (2) bekezdés negyedik albekezdésében említett azon tesztek, felülvizsgálatok vagy más ellenőrzések típusairól, amelyek az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedésekhez vezethetnek.”

20. A 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett valamely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

E célból az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezetet az alábbi körülmények bármelyike esetén fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak kell tekinteni:

a) a szervezet teljesíti a 32. cikk (4) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában meghatározott egy vagy több feltételt;

b) a szervezet súlyosan megsérti, illetve objektív tényezők arra utalnak, hogy a közeljövőben súlyosan meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott alkalmazandó követelményeket.”

21. A 33a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (8) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok késedelem nélkül küldjenek értesítést az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek és a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak, amikor gyakorolják az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, és azt megelőzően, hogy meghozzák a szanálásra vonatkozó határozatot.”;

b) a (9) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben ezeket a hatásköröket a biztosítható betétek tekintetében gyakorolják, és e betétek a 2014/49/EU irányelv alkalmazásában nem minősülnek befagyasztottnak, úgy a betétesek megfelelő napi összegek erejéig hozzáférjenek ezekhez a betétekhez.”

22. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény vezető testületének felváltására vagy abból a célból, hogy a rendkívüli ügyvezető együtt dolgozzon a vezető testülettel. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra hozzák. A szanálási hatóságok biztosítják, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

A 2013/36/EU irányelv 91. cikke nem alkalmazandó a rendkívüli ügyvezetők kinevezésére.”;

b) a (2) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli ügyvezető a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető az őt kinevező szanálási hatóság számára a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a kötelességeinek végrehajtása során tett lépéseiről, a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen.”

23. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szanálási hatóságok, mielőtt meghatározzák, hogy fennállnak-e a szanálás feltételei vagy az 59. cikk szerinti releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának feltételei, gondoskodnak arról, hogy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanálási hatóságot is – és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt független személy végezze.”;

b) a cikk a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Amennyiben a (4) bekezdés c) és d) pontjában említett döntések megalapozásához szükséges, az értékelőnek ki kell egészítenie a (6) bekezdés c) pontjában foglalt információkat a mérlegen kívüli eszközök és kötelezettségek – köztük a függő kötelezettségek és követelések – becsült értékével.”

24. A 37. cikk a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az EBH nyomon követi a szanálási hatóságok intézkedéseit és felkészülését annak érdekében, hogy szanálás esetén biztosítsa a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony végrehajtását. Az EBH... [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = az irányelv hatálybalépésének dátumát követő 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak az aktuálisan alkalmazott gyakorlatokról és a tagállamok közötti esetleges eltérésekről, és adott esetben nyomon követi az említett jelentésben foglalt ajánlások végrehajtását.

Az első albekezdésben említett jelentés legalább az alábbiakra terjed ki:

a) a hitelezői feltőkésítés végrehajtására vonatkozó intézkedések, valamint adott esetben a pénzügyi piaci infrastruktúrákkal és a harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködés szintje;

b) az egyéb szanálási eszközök alkalmazhatósága érdekében bevezetett intézkedések;

c) az átláthatóság szintje az érdekelt felek számára az a) és b) pontban említett intézkedések tekintetében.”

25. A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy az áthidaló intézmény kritikus funkcióit fenn kell tartani, illetve a szanálási célok elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez adhassák át a következők mindegyikét:”;

b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett célra történő alkalmazása nem befolyásolhatja a szanálási hatóság azon képességét, hogy ellenőrző befolyást gyakoroljon az áthidaló intézmény felett. Amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása lehetővé teszi, hogy az áthidaló intézmény számára a tőkét teljes mértékben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részvényekké vagy más típusú tőkeinstrumentummá történő átalakítása biztosítsa, el lehet tekinteni attól a követelménytől, hogy az áthidaló intézmény részben vagy egészben egy vagy több állami hatóság tulajdonában legyen.”

26. A 42. cikk (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az átadás a szanálás alatt álló intézmény, az áthidaló intézmény vagy magának a vagyonkezelő szervezetnek a megfelelő működéséhez szükséges; vagy”

27. A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés az intézmény vagy 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet minden olyan kötelezettségére alkalmazható legyen, beleértve a számviteli céltartalékokat is, amelyek az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nincsenek kizárva az eszköz hatálya alól.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A szanálásfinanszírozási rendszerből csak akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez – a 48. cikk (1) bekezdése és a 60. cikk (1) bekezdése szerinti csökkentés, leírás vagy átalakítás révén – hozzájárulást nyújtottak a részvények tulajdonosai, az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek tulajdonosai olyan összegben, amely a 36. cikkben előírt értékeléssel összhangban legalább a kötelezettségek – ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkéjét is – összértékének 8 %-át kiteszi, adott esetben a 109. cikk alapján a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulással együtt;

b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény (saját szavatolótőkéjét is magában foglaló) teljes kötelezettségállományának 5 %-át.”

28. A 44a. cikk ***a következőképpen módosul:***

a) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6a) A tagállamok biztosítják, hogy a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak, járulékos tőkeinstrumentumoknak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek minősülő leírható instrumentumokat kibocsátó hitelintézet csak akkor értékesíthesse ezeket az instrumentumokat az adott hitelintézetnél meglévő, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfélnek minősülő betétesnek, ha az e cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, és a vásárlás időpontjában mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az az aggregált összeg, amelyet a lakossági ügyfélnek minősülő betétes az e bekezdésben említett instrumentumokba befektet, nem haladja meg a pénzügyieszköz-portfóliója 10 %-át;

b) az e bekezdésben említett egy vagy több instrumentumba fektetett kezdeti összeg legalább 30 000 EUR.

A hitelintézet a lakossági ügyfél által a (3) bekezdéssel összhangban szolgáltatott információk alapján biztosítja, hogy az e bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek a vásárlás időpontjában teljesüljenek.

(6b) A (6a) bekezdésben említett leírható instrumentumok, amelyeket a kibocsátó hitelintézet lakossági befektetőnek minősülő betéteseinek az említett bekezdésben meghatározott feltételek teljesítése nélkül értékesít, nem számítanak bele a 45e. vagy 45f. cikk szerinti követelmények teljesítésébe mindaddig, amíg ezen instrumentumokat az a betétes birtokolja, akinek azokat értékesítették.

(6c) A szanálási hatóságok a 15-16. cikk szerinti szanálhatósági értékelés részeként évente csoportra és intézményre lebontva figyelemmel kísérik, hogy a MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok milyen mértékben vannak lakossági befektetők birtokában, és az eredményekről évente legalább egyszer jelentést tesznek az EBH-nak.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7a) A tagállamok nem kötelesek alkalmazni e cikk (6a) és (6b) bekezdését a... [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal] előtt kibocsátott, a (6a) bekezdésben említett instrumentumokra.

(8) Az EBH... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő 24 hónap]-ig jelentést tesz a Bizottságnak e cikk alkalmazásáról. A jelentésben összehasonlítja a tagállamok által az e cikknek való megfelelés érdekében elfogadott intézkedéseket, elemzi, hogy azok mennyire voltak hatékonyak a lakossági befektetők védelme terén, és értékeli a határokon átnyúló műveletekre gyakorolt hatásukat.

A Bizottság a jelentés alapján jogalkotási javaslatot tehet ezen irányelv módosítására.”

29. A 45. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amikor azt a szanálási hatóság e cikkel és a 45a–45i. cikkel összhangban előírja.”

30. A 45b. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4), (5) és (7) bekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmények” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” szöveg lép;

b) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

ii. a második albekezdés c) pontjában a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” szöveg lép;

iii. ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

c) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A szanálási hatóságok engedélyezhetik a szanálás alá vonható szervezetek számára, hogy az (1) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke vagy kötelezettségek felhasználásával teljesítsék a (4), (5) és (7) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek, illetve a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében a szanálási hatóság nem csökkentette az e cikk (4) bekezdésében említett követelményt az említett bekezdés első albekezdése alapján;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek, amelyek nem felelnek meg az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett feltételnek, megfelelnek az említett rendelet 72b. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeknek."

31. A 45c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit" szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit" szöveg lép;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a módszereknek a részletes meghatározása érdekében, amelyek alkalmazásával a szanálási hatóságoknak meg kell becsülniük a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményeket és a kombinált pufferkövetelményeket a következő szervezetek vonatkozásában:

a) szanálás alá vonható szervezetek a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén, amennyiben a szanálás alá vonható csoport nem tartozik a 2013/36/EU irányelv szerinti említett követelmények hatálya alá;

b) azok a szervezetek, amelyek önmaguk nem minősülnek szanálás alá vonható szervezetnek, amennyiben a szervezetre a 2013/36/EU irányelv szerinti említett követelmények nem az ezen irányelv 45f. cikkében említett követelményekkel azonos alapon vonatkoznak.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket … [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.";

c) a (7) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit" szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit" szöveg lép

.

32. A szöveg a következő 45ca. cikkel egészül ki:

„45ca. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása ▌ átruházási stratégiák esetében

(1) Amennyiben a 45c. cikket olyan szanálás alá vonható szervezetre alkalmazzák, amelynek az előnyben részesített szanálási stratégiája elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz▌ ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált*** alkalmazását ▌irányozza elő, a szanálási hatóság a 45c. cikk (3) bekezdésében előírt feltőkésítési összeget arányos módon, adott esetben a következő kritériumok alapján határozza meg:

a) a szanálás alá vonható szervezet▌ mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, ***vagy adott esetben a szanálás alá vonható szervezet vagyonértékesítési eszköz vagy áthidaló intézményi eszköz hatálya alá tartozó részének mérete;***

b) a szanálási tervben azonosított kedvezményezettre átruházandó részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek, figyelembe véve a következőket:

i. a szanálás alá vonható szervezet fő üzletágai és kritikus funkciói;

ii. a 44. cikk (2) bekezdése értelmében a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek;

iii. a 73–80. cikkben említett védintézkedések;

iiia. várható szavatolótőke-követelmény bármely áthidaló intézmény számára, amely szükséges lehet a szanálás alá vonható szervezet piacról való kilépésének végrehajtásához, annak biztosítása érdekében, hogy az az áthidaló intézmény megfeleljen az 575/2013/EU rendeletnek, a 2013/36/EU irányelvnek és a 2014/65/EU irányelvnek;

iiib. az átvevő fél várható igénye, hogy az ügylet tőkesemleges legyen a felvásárló szervezetre alkalmazandó követelmények tekintetében;

c) a szanálás alá vonható szervezet b) pontban említett részvényeinek, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumainak, eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek várható értéke és értékesíthetősége, figyelembe véve a következőket:

i. a szanálhatóságot gátló, a szanálási hatóság által azonosított bármely lényeges akadály, amely kapcsolódik a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásához;

ii. az intézmény fennmaradó részénél maradó eszközökből, jogokból vagy kötelezettségekből eredő veszteségek;

iia. a szanálás időpontjában fennálló potenciálisan kedvezőtlen piaci környezet;

d) az előnyben részesített szanálási stratégia előirányozza-e a szanálás alá vonható szervezet által kibocsátott részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházását, illetve a szanálás alá vonható szervezet eszközei, jogai és kötelezettségei részben vagy egészben történő átruházását;

e) az előnyben részesített szanálási stratégia előirányozza-e az eszközelkülönítési eszköz alkalmazását.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása nem eredményezhet magasabb összeget, mint a 45c. cikk (3) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg, ***vagy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázatikitettség-érték 13,5 %-ánál alacsonyabb összeg, vagy az e cikk (1) bekezdésében említett, az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkének megfelelően kiszámított teljes kitettségi mérték 5 %-ánál alacsonyabb összeg.***"

33. A 45d. cikk (1) bekezdésében a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálás alá vonható szervezetek esetében az alábbiakból áll:"

34. A 45f. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés első és második albekezdésétől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c. és 45d. cikkben foglalt követelményeknek."

35. A 45l. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) hogyan hajtották végre nemzeti szinten a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikk szerint, a 45ca. cikket is figyelembe véve meghatározott követelményt, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a tagállamok között a hasonló szervezetek vonatkozásában meghatározott szinteket illetően;"

b) a (3) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A (2) bekezdésben említett kötelezettség a második jelentés benyújtását követően megszűnik."

35. A 45m. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanálási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy meg tudjanak felelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, vagy a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésében foglalt követelményeknek, ha az intézmények vagy szervezetek az [e módosító irányelv] hatálybalépéséből eredően az említett követelmények hatálya alá tartoznak. Az intézményeknek és a szervezeteknek... [e módosító irányelv alkalmazásának napjától számított négy év]-tól/-től meg kell felelniük a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, vagy a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek.

A szanálási hatóságnak a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelmények, vagy adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meg kell határoznia olyan közbenső célszinteket, amelyeket az intézményeknek és az e bekezdés első albekezdésében említett szervezeteknek... [e módosító irányelv alkalmazásának napjától számított két évvel]-ig teljesíteniük kell. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy a szavatolótőkéhez és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekhez kapcsolódó követelmények egy egyenletes folyamat során, fokozatosan kerüljenek teljesítésre.

Amennyiben az a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján kellően indokolt és célravezető, a szanálási hatóság az... [e módosító irányelv alkalmazásának napjától számított négy évvel]-ig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat a következőkre figyelemmel:

a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;

b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek; valamint

c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó feltételeknek, és ha nem, akkor az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be."

36. A 45m. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 45b. cikk (4) és (7) bekezdésében, valamint a 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében említett követelményeket nem kell alkalmazni az attól a naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanálás alá vonható szervezetet vagy azt a csoportot, amelynek a szanálás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanálás alá vonható szervezet a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett helyzetbe került."

37. A 46. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani a következők érdekében:

a) a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása, vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása, figyelembe véve a szanálásfinanszírozási rendszerből az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott tőke-hozzájárulást;

b) a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, figyelembe véve a függő kötelezettségeket, és lehetővé váljon a szanálás alatt álló intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek, és folytathassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik."

38. A 47. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek az 59. cikk (2) bekezdésében említett hatáskör alapján, az 59. cikkel összhangban; vagy"

39. Az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Rendkívüli körülmények esetén a szanálási hatóság további egy hónappal meghosszabbíthatja a reorganizációs terv benyújtására rendelkezésre álló egy hónapos határidőt.";

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szanálási hatóság előírhatja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy a reorganizációs tervbe építsen be további elemeket."

40. Az 53. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a szanálási hatóság egy kötelezettség – a számviteli céltartalékokat is beleértve – tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem keletkezett, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanálás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódszervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban."

41. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a kötelezettség nem a 108. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett betét";

b) a (2) bekezdés ötödik és hatodik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a szanálási hatóság egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálhatóságának a 15. és 16. cikkel összhangban történő értékelése keretében, vagy bármely más időpontban azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettségosztályon belül azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt, valamint azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése alapján ki vannak zárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásából, vagy amelyek

a 44. cikk (3) bekezdése alapján valószínűleg ki lesznek zárva az említett eszköz alkalmazásából, együttesen meghaladja az adott osztály 10 %-át, haladéktalanul fel kell mérnie e konkrét ténynek az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását, beleértve a szanálhatóságra gyakorolt azon hatást is, amely a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása során a 73. cikkben előírt hitelezői védintézkedések megszegésének kockázatából ered.

Ha a szanálási hatóság az e bekezdés ötödik albekezdésében említett értékelés alapján arra a megállapításra jut, hogy azok a kötelezettségek, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt, jelentős akadályt jelentenek a szanálhatóság szempontjából, adott esetben a 17. cikkben meghatározott hatáskörök gyakorlásával kell kiküszöbölnie a szanálhatóság előtt álló adott akadályt.";

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmények és szervezetek évente jelentést tesznek a szanálási hatóságnak a következőkről:

a) a harmadik ország joga alá tartozó valamennyi kötelezettség teljes fennálló összege;

b) az a) pontban említett tételek esetében:

i. összetételük, beleértve a lejárati szerkezetüket;

ii. a rendes fizetésképtelenségi eljárásban meghatározott besorolásuk;

iii. a kötelezettség ki van-e zárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;

iv. a szerződéses rendelkezéseik tartalmazzák-e az (1) bekezdésben előírt feltételt;

v. amennyiben megállapítást nyert, hogy a (2) bekezdés szerinti hitelezői feltőkésítési záradék szerződéses elismerése jogilag vagy más okból kivitelezhetetlen, a kötelezettség kategóriája a (7) bekezdés szerint.

Amennyiben az intézmények és szervezetek szanálás alá vonható csoport részét képezik, a jelentést a szanálás alá vonható szervezet készíti el a szanálás alá vonható csoportra vonatkozóan, az (1) bekezdés második és harmadik albekezdésében előírt mértékben";

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza a szanálási hatóságnak benyújtandó, a (2a) bekezdésben említett jelentés egységes formátumát és sablonjait.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket... [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított egy évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására."

42. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a támogatást a 32c. cikkben említett valamelyik formában nyújtják.";

b) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést, a szanálás alá vonható csoport tekintetében a leírási és átalakítási hatáskör vagy szanálási stratégiája hatékony végrehajtásának szükségességét, és más releváns körülményeket is figyelembe véve, nincs észszerű kilátás arra, hogy a tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen intézkedéssel – például alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel vagy korai beavatkozási intézkedésekkel – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vagy a csoport csődje."

43. A 63. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét;"

ii. a cikk a következő n) ponttal egészül ki:

„n) arra irányuló hatáskör, hogy az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése értelmében a kéréseket a szanálás alatt álló intézmény nevében benyújtsa.";

b) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 3. cikk (6) bekezdésétől és a 85. cikk (1) bekezdésétől függően valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit, valamint a 2013/36/EU irányelv 22–27. cikke alkalmazásában az illetékes hatóságokat – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;".

44. A 71a. cikk (3) bekezdése helyébe a következő lép:

„(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) a szerződés az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;

b) a szerződés egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amely vonatkozásában a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikk alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre tagállami jog lenne az irányadó."

45. A 74. cikk (3) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

„d) azon veszteségek meghatározásakor, amelyeket a betétbiztosítási rendszer akkor szenvedett volna el, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolják fel, alkalmazza a 2014/49/EU irányelv 11e. cikkében és az említett cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban említett kritériumokat és módszertant."

45. Az 84. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ez a cikk nem zárja ki az ugyanazon tagállam szanálási hatóságai és adóhatóságai közötti információcserét, ha az ilyen információcserét a tagállamok nemzeti jogszabályai rögzítik. Amennyiben ez az információ egy másik tagállamból származik, akkor csak az azt közlő illetékes hatóság kifejezett beleegyezésével tehető közzé."

46. A 88. cikk a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A 10. cikk (1) bekezdésében, a 15. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikk (1) bekezdésében említett feladatok megkönnyítése, valamint a releváns információk cseréje érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási hatósága szanálási kollégiumot hoz létre és irányít.

Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága dönt arról, hogy mely hatóságok vesznek részt a szanálási kollégium ülésén vagy tevékenységében, figyelembe véve, hogy a tervezett vagy koordinálandó tevékenység az említett hatóságok számára milyen mértékben releváns, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt lehetséges hatásra és az első albekezdésben említett feladatokra.

Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága teljeskörűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága teljeskörűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről."

46. A 90. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A 84. cikk nem zárja ki az ugyanazon tagállam szanálási hatóságai és adóhatóságai közötti információcserét, ha az ilyen információcserét a tagállamok nemzeti jogszabályai rögzítik. Amennyiben ez az információ egy másik tagállamból származik, akkor csak az azt közlő illetékes hatóság kifejezett beleegyezésével tehető közzé.”

47. A 91. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b, c) vagy d) pontjában említett szervezet, amely egy csoport leányvállalata, teljesíti a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételeket, akkor az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot – ha az egy másik hatóság –, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a szóban forgó csoport szanálási kollégiuma tagjait a következő információkról:

a) az arról szóló határozat, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában, vagy adott esetben a 33. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett feltételeket, illetve a 33. cikk (4) bekezdésében említett feltételeket;

b) 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétel értékelésének eredménye;

c) a szanálási hatóság által az adott intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedések.

Az első albekezdésben említett információk belefoglalhatók az e bekezdés első albekezdésében említett címzetteknek a 81. cikk (3) bekezdése szerint megküldött értesítésekbe.”;

b) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

48. A 92. cikk (3) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

49. A 97. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szanálási hatóságok adott esetben nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek ***az e cikk*** (2) bekezdésében említett érintett harmadik országbeli hatóságokkal. Ezeknek a megállapodásoknak összhangban kell lenniük az EBH keretmegállapodásával.

Az illetékes hatóságok adott esetben nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek ***az e cikk*** (2) bekezdésében említett érintett harmadik országbeli hatóságokkal. Ezeknek a megállapodásoknak összhangban kell lenniük az EBH keretmegállapodásával, és biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országbeli hatóságokkal közölt információk garanciát nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy a ***84***. cikkben említettekkel legalább egyenértékű szakmai titoktartási követelmények teljesülnek.”

50. A 98. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:”;

b) a szöveg a következő második és harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a helyreállítással és szanálással kapcsolatos információk tekintetében az első albekezdésben meghatározott feltételek;

b) az illetékes hatóságok rendelkezésére álló egyéb információk tekintetében a 2013/36/EU irányelv 55. cikkében meghatározott feltételek.

A második albekezdés alkalmazásában a helyreállítással és a szanálással kapcsolatos információknak magukban kell foglalniuk az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz közvetlenül kapcsolódó valamennyi információt, különösen a helyreállítási tervezést és a helyreállítási terveket, a korai beavatkozási intézkedéseket, valamint a szanálási hatóságokkal a szanálási tervezés, a szanálási tervek és a szanálási intézkedések tekintetében folytatott információcserét."

51. A 101. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (1) bekezdésében említett célokra történő alkalmazása valószínűleg azt eredményezi, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet veszteségeinek egy része a szanálásfinanszírozási rendszerre hárul, a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételére vonatkozóan a 44. cikkben megállapított alapelveket kell alkalmazni."

52. A 102. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulásokat. A Testület ezért a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulások beszedését ***legfeljebb 3*** évvel elhalaszthatja annak biztosítása érdekében, hogy a beszedendő összeg arányos legyen a beszedési eljárás költségeivel, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a Testületnek az Alap 101. szakasz szerinti felhasználására vonatkozó képességét. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint ***négy*** éven belüli elérését."

53. A 103. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljeskörűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 101. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanálási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszedett hozzájárulás teljes összegének ***30*** %-át. E korláton belül a szanálási hatóság évente meghatározza a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az e cikkel összhangban beszedendő hozzájárulások teljes összegéhez viszonyított arányát.";

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A szanálási hatóság akkor hívja le az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, ha a 101. cikk értelmében szükség van a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételére.

Amennyiben egy szervezet már nem tartozik az 1. cikk hatálya alá, és már nem áll fenn az e cikk (1) bekezdése szerinti hozzájárulás-fizetési kötelezettsége, a szanálási hatóság lehívja a (3) bekezdés alapján tett, és még esedékes visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat. Ha a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó hozzájárulást az első felszólításkor szabályszerűen kifizetik, a szanálási hatóság törli a kötelezettségvállalást és visszafizeti a biztosítékot. Ha a hozzájárulást az első felszólításkor nem fizetik ki szabályszerűen, a szanálási hatóság lefoglalja a biztosítékot, és törli a kötelezettségvállalást."

54. A 104. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli utólagos hozzájárulások nem haladhatják meg a 102. cikkben meghatározott célszint 12,5 %-ának háromszorosát."

55. A 108. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban:

a) a következők ugyanazon a besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi a rendes, nem biztosított hitelezők követeléseit a besorolásban:

i. a 2014/49/EU irányelv 5. cikke értelmében a fedezetből kizárt betétek;

ii. nem mikro-, kis és középvállalkozásoknak minősülő jogi személyek biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;

iii. központi és regionális kormányzatok biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;

iv. a mikro-, kis- és középvállalkozásnak nem minősülő jogi személyek betéteinek azon része, amely biztosítható lenne, ha azokat nem az Unióban letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna el, ***és amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;***

b) a következők ugyanazon a besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi az a) pontban meghatározott sorrendben elfoglalt helyet:

i. biztosított betétek;

ii. a 2014/49/EU irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerinti követelésükre vonatkozó betétbiztosítási rendszerek;

iii. az a) pont ii. és iii. alpontjában említettektől eltérő biztosítható betétek; valamint

iv. az a) pont iv. alpontjában említettektől eltérő betétek, amelyek biztosíthatók lennének, ha azokat nem az Unióban letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna el.";

b) a cikk a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a 37. cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközök igénybevételével a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett fennmaradó szervezettel szemben követelése keletkezik minden olyan ráfordítás és veszteség tekintetében, amelyek oka a szanálásfinanszírozási rendszer által a szanáláshoz a 101. cikk (1) bekezdése alapján nyújtott olyan hozzájárulás, amely azokhoz a veszteségekhez kapcsolódik, amelyeket egyébként a hitelezők viseltek volna.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaik értelmében a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (8) bekezdésében és a 37. cikk (7) bekezdésében említett követelései a kielégítési rangsorban elsőbbséget élvezzenek, és e rangsorban megelőzzék a betétek és a betétbiztosítási rendszerek e cikk (1) bekezdése szerinti követeléseit."

56. A 109. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben a szanálási hatóságok valamely hitelintézet tekintetében szanálási intézkedést hoznak, és ha ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek ▌ továbbra is hozzáférjenek betéteikhez – az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez az említett hitelintézet tartozik, a következő összegű hozzájárulásokat biztosítsa:

a) amennyiben a hitelezői feltőkésítést önállóan vagy az eszközelkülönítési eszközzel együtt alkalmazzák, az az összeg, amellyel a biztosított betéteket – ha bevonták volna őket a hitelezői feltőkésítésbe – a veszteségek fedezése és a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése érdekében a 46. cikk (1) bekezdése szerint leírták vagy átalakították volna;

b) amennyiben a vagyonértékesítési vagy az áthidaló intézményi eszközt önállóan vagy más szanálási eszközökkel kombinálva alkalmazzák:

i. a biztosított betétek és a kielégítési rangsorban a betétekkel azonos szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke és a szanálás alatt álló intézmény átvevő félnek átruházandó eszközeinek értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; valamint

ii. adott esetben az átruházást követően az átvevő fél tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

Az első albekezdés b) pontjában említett esetekben, amennyiben az átvevő fél részére történő átruházás nem biztosított betétekre vagy egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre is kiterjed, és a szanálási hatóság megítélése szerint az említett betétekre vagy kötelezettségekre érvényesek a 44. cikk (3) bekezdésében említett körülmények, a betétbiztosítási rendszer a következő összegű hozzájárulásokat biztosítja:

a) a betétek – ideértve a nem biztosított betéteket is – és a kielégítési rangsorban a betétekkel azonos szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke és a szanálás alatt álló intézmény átvevő félnek átruházandó eszközeinek értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; valamint

b) adott esetben az átvevő fél részére az átruházás tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

A tagállamok biztosítják, hogy miután a betétbiztosítási rendszer a második albekezdésben említett esetekben hozzájárulást nyújtott, a szanálás alatt álló intézmény tartózkodjon attól, hogy más vállalkozásokban részesedést szerezzen, az elsődleges alapvető tőkével vagy egyéb alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatosan fizetéseket teljesítsen, vagy olyan egyéb tevékenységeket végezzen, amelyek tőkekiáramláshoz vezethetnek.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának költsége egyetlen esetben sem haladhatja meg a betétesek kártalanításának a betétbiztosítási rendszer által a 2014/49/EU irányelv 11e. cikke szerint kiszámított költségét.

Ha a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulásának költsége meghaladta azt a veszteséget, amely az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolása során merült volna fel, a betétbiztosítási rendszer jogosult arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből a 75. cikkel összhangban megkapja a különbözet összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság – azt követően, hogy konzultációt folytatott a betétbiztosítási rendszerrel arról a becsült költségről, amely a betétesek kártalanításával összefüggésben a 2014/49/EU irányelv 11e. cikke szerint, valamint az ezen irányelv 36. cikkében említett feltételeknek megfelelően felmerül – az (1) bekezdéssel összhangban meghatározza a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összegét.

A szanálási hatóság az első albekezdésben említett határozatáról értesíti azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez az intézmény tartozik. A betétbiztosítási rendszernek haladéktalanul végre kell hajtania az említett határozatot.”;

b) a cikk a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítéséhez való hozzájárulásra használják fel, a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer – amint azt a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik – a szanálás alatt álló intézmény részvényeiben vagy egyéb tőkeinstrumentumaiban lévő részesedéseit átruházza a magánszektorra.

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az első albekezdésben említett részvényeket és egyéb tőkeinstrumentumokat nyíltan és átláthatóan forgalmazzák, azokat az értékesítés során ne mutassák be megtévesztő módon, és ne tegyenek hátrányos megkülönböztetést a potenciális vásárlók között. Az ilyen értékesítéseket kereskedelmi feltételek alkalmazásával kell végrehajtani.

(2b) A betétbiztosítási rendszer (1) bekezdés második albekezdése szerinti hozzájárulását bele kell számítani a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékekbe.

Amennyiben a betétbiztosítási rendszernek az (1) bekezdés második albekezdése szerinti igénybevétele, valamint az a hozzájárulás, amelyet a részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok tulajdonosai, a releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek tulajdonosai a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez nyújtottak, együttesen lehetővé teszik a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételét, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékek eléréséhez szükséges összegre kell korlátozni. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulását követően a szanálásfinanszírozási rendszert a szanálásfinanszírozási rendszer alkalmazására vonatkozó, a 44. és 101. cikkben meghatározott elvekkel összhangban kell alkalmazni.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásainak az e bekezdés második albekezdése szerinti korlátozásától eltérve, amennyiben a 44. cikk (7) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a betétbiztosítási rendszer köteles kiegészítő hozzájárulást nyújtani. Ennek a kiegészítő hozzájárulásnak egyenlőnek kell lennie a szanálásfinanszírozási rendszer által a 44. cikk (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott 5 %-os korlátot meghaladó hozzájárulás összegének és a biztosított betétek átruházás hatálya alá tartozó összes kötelezettségen belüli részarányának szorzatával.

Az első és a második albekezdés azonban nem alkalmazandó azokra az intézményekre, amelyek ***teljesítik a következő feltételek legalább egyikét:***

a) a csoportszintű szanálási tervben vagy a szanálási tervben felszámolandó ***szervezetként*** azonosították ***az intézményt;***

b) az intézmény a fizetésképtelenség vagy valószínűleg fizetésképtelenné válás 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti megállapítását megelőző 6 hónappal végződő négy éven belül négy negyedévben nem teljesítette – az esettől függően – a köztes vagy végleges MREL-célját. A négyéves időszakba nem számít bele a fizetésképtelenség vagy valószínűleg fizetésképtelenné válás megállapítását közvetlenül megelőző két egymást követő negyedév.";

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) az (5) bekezdésben a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni.

57. A 111. cikk (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

„e) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikkben említett minimumkövetelmény teljesítésének elmulasztása."

58. A 128. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Intézmények és hatóságok közötti együttműködés és információcsere";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az EBH, az Egységes Szanálási Testület, az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszerének más tagjai a Bizottság kérésére és a megadott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátanak a szakpolitika kialakításával kapcsolatos feladataihoz szükséges valamennyi információt, beleértve hatásvizsgálatok elkészítését, a jogalkotási javaslatok előkészítését és a jogalkotási folyamatban való részvételt is. A Bizottság és annak alkalmazottai a tudomásukra hozott információk tekintetében a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelmények hatálya alá tartoznak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.)."

59. A szöveg a következő 128a. cikkel egészül ki:

„*128a. cikk*

Válságkezelési szimulációk

(1) Az EBH koordinálja az ezen irányelv, a 806/2014/EU rendelet és a 2014/49/EU irányelv határokon átnyúló helyzetekben történő alkalmazásának tesztelésére szolgáló, az egész Unióra kiterjedően a következő szempontok mindegyikét vizsgáló rendszeres gyakorlatokat:

a) az illetékes hatóságok együttműködése a helyreállítási tervezés során;

b) együttműködés a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok között a pénzügyi intézmények csődje előtt és a szanálásuk idején, többek között a 806/2014/EU rendelet 18. cikke alapján elfogadott szanálási rendszerek alkalmazása során.

(2) Az EBH jelentést készít, amelyben ismerteti a gyakorlatok során tett főbb megállapításokat és levont következtetéseket. A jelentést közzé kell tenni.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb … [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Az említett rendelkezéseket … [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv átültetési határidejét követő 1 nap]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt...

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*